

การบริหารงบประมาณที่ดีกับผลการดำเนินงาน
ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร
Best Budgeting Management with Performance of small and
Medium Enterprises in Bangkok

ลำไย มากเจริญ
บุญธรรม พรเจริญ
สโรชิน แผ้วพลสง

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2562
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องการบริหารงบประมาณที่ดีกับผลการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการบริหารงบประมาณที่ดีของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี จำนวน 250 คน โดยใช้ปัจจัยในการประเมินการบริหารงบประมาณที่ดี ประกอบด้วย ด้านการวางแผนการดำเนินงาน ด้านการประสานงานการปฏิบัติงาน ด้านการจูงใจการปฏิบัติงาน และด้านการควบคุมการดำเนินงาน ผลการดำเนินงาน ประกอบด้วย ด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเรียนรู้และพัฒนา และด้านการเงิน

โดยประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลจากโปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อหาค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างด้านความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี โดยใช้การแจกแจงแบบ (t-test) และ (f-test) และการหาค่าความสัมพันธ์ของการบริหารงบประมาณที่ดีต่อผลการดำเนินงาน กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชี ที่มีลักษณะชีวสังคมที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานโดยรวมแตกต่างกัน พบว่าผู้บริหารฝ่ายบัญชี ที่มีอายุ จำนวนพนักงาน และรายได้จากการดำเนินงานที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานโดยรวมแตกต่างกัน ผู้บริหารฝ่ายบัญชี ที่มีระดับการศึกษา ทุนในการดำเนินงาน จำนวนพนักงาน และรายได้จากการดำเนินงานที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงาน ด้านลูกค้า แตกต่างกัน ผู้บริหารฝ่ายบัญชี ที่มีอายุ ประสบการณ์ในการทำงาน จำนวนพนักงาน และรายได้จากการดำเนินงานที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานด้านกระบวนการภายในแตกต่างกัน ผู้บริหารฝ่ายบัญชี ที่มีจำนวนพนักงาน และรายได้จากการดำเนินงานที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานด้านการเรียนรู้และพัฒนาแตกต่างกัน ผู้บริหารฝ่ายบัญชี ที่มีจำนวนพนักงาน และรายได้จากการดำเนินงานที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานด้านการเงินแตกต่างกัน

การทดสอบความสัมพันธ์ของสัมประสิทธิ์การถดถอยของการบริหารงบประมาณที่ดี และความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับกลุ่มตัวแปรอิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสามารถสร้างพยากรณ์เชิงเส้นตรงได้ ตัวแปรที่สามารถทำนายผลการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คือ การบริหารงบประมาณที่ดี ด้านการวางแผนการดำเนินงาน ด้านการจูงใจในการปฏิบัติงาน และด้านการควบคุมการดำเนินงาน ซึ่งสามารถทำนายได้ร้อยละ 41.40 ส่วนตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คือ การบริหารงบประมาณที่ดี ด้านการประสานงานการปฏิบัติงาน

คำสำคัญ : การบริการงบประมาณ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ABSTRACT

The study of Best Budgeting Management and Performance of Small and Medium Enterprises in Bangkok has an objective to study the best budgeting management of small and medium enterprises. A sample of this study is 250 accounting executives of small and medium food production enterprises in Min Buri district. The factors to evaluate the best budgeting management include operational planning perspective, work coordination perspective, work motivation perspective, and operational controlling perspective. Performance factors consist of customer perspective, internal process perspective, learning and development perspective, and financial perspective.

The data are evaluated and analyzed by package program to find the percentage, mean, standard deviation, test the difference of opinion of accounting executives who are in small and medium food production enterprises by using t-test and f-test, and find the relationship of the best budgeting management toward performance with a statistical significance of 0.05.

The result of this research showed that the accounting executives who had different bio-social characteristics had the level of opinion to overall performance differently. The accounting executives who had different age, number of employees, and operating revenues had the level of opinion to overall performance differently. The accounting executives who had different level of education, operating capital, number of employees, and operating revenues had the level of opinion to performance in term of customer perspective differently. The accounting executives who had different age, work experience, number of employees, and operating revenues had the level of opinion to performance in term of internal process perspective differently. The accounting executives who had different number of employees, and operating revenues had the level of opinion to performance in term of learning and development perspective differently. The accounting executives who had different number of employees, and operating revenues had the level of opinion to performance in term of financial perspective differently.

The correlation testing of regression coefficient of best budgeting management and opinion about performance showed that there was a linear relationship with independent variables at the level of statistical significance of 0.05

and there was able to create a linear prediction. The variable that can predict performance of small and medium enterprise was the best budgeting management in term of operational planning perspective, work motivation perspective, and operational controlling perspective that can predict at 41.40 percent. While the unrelated variable with performance of small and medium enterprises was best budgeting management in term of work coordination perspective.

Keyword : Budgeting management Small and Medium Enterprises

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีจากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาเรียม นะมิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชจิตร ตั้งเจริญ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทิพสุดา คมวงศ์วิวัฒน์ ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จนทำให้เครื่องมือมีความสมบูรณ์

ขอขอบคุณพี่ ๆ น้อง ๆ และเพื่อนร่วมงานที่ให้ความช่วยเหลือ รวมทั้งกำลังใจทุกกำลังใจจาก บุคคลรอบข้างที่คอยให้คำปรึกษา และให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา

คุณค่า ความดี ของงานวิจัยฉบับนี้ ขอมอบแด่พระคุณบิดา มารดา และครูอาจารย์ ทุกท่านผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาทั้งหลายให้แก่ผู้วิจัยตลอดมา

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3
ความรู้เกี่ยวกับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME)	3
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณ	7
แนวคิดเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17
กรอบแนวคิดในการวิจัย	20
สมมติฐานของการวิจัย	20
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	21
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	21
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	21
การเก็บรวบรวมข้อมูล	23
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	23
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	25
การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะชีวสังคมของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี	25
การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณที่ดีและ ผลการดำเนินงานของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี	29
ผลการทดสอบสมมติฐาน	38

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	63
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	63
อภิปรายผลการวิจัย	69
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	70
บรรณานุกรม	71

สารบัญตาราง

		หน้า
ตาราง 1	ความถี่ และค่าร้อยละ ตามข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี	26
ตาราง 2	ความถี่ และค่าร้อยละ ตามข้อมูลทั่วไปของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทผลิตอาหารในเขตมีนบุรี	27
ตาราง 3	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณที่ดีของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี	29
ตาราง 4	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจงคะแนนระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรีต่อการบริหารงบประมาณที่ดีด้านการวางแผนการดำเนินงาน	30
ตาราง 5	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจงคะแนนระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรีต่อการบริหารงบประมาณที่ดีด้านการประสานงานการปฏิบัติงาน	31
ตาราง 6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจงคะแนนระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรีต่อการบริหารงบประมาณที่ดีด้านการจูงใจในการปฏิบัติงาน	32
ตาราง 7	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจงคะแนนระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรีต่อการบริหารงบประมาณที่ดีด้านการควบคุมการดำเนินงาน	33
ตาราง 8	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี	34

<p>ตาราง 9</p>	<p>ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจงคะแนนระดับ ความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรีต่อผลการดำเนินงาน ด้านลูกค้า</p>	<p>35</p>
<p>ตาราง 10</p>	<p>ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจงคะแนนระดับ ความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรีต่อผลการดำเนินงาน ด้านกระบวนการภายใน</p>	<p>36</p>
<p>ตาราง 11</p>	<p>ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจงคะแนนระดับ ความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรีต่อผลการดำเนินงาน ด้านการเรียนรู้และพัฒนา</p>	<p>37</p>
<p>ตาราง 12</p>	<p>ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจงคะแนนระดับ ความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรีต่อผลการดำเนินงาน ด้านการเงิน</p>	<p>38</p>
<p>ตาราง 13</p>	<p>การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น ของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจ ผลิตอาหารในเขตมีนบุรีต่อการดำเนินงานในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ</p>	<p>39</p>
<p>ตาราง 14</p>	<p>การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น ของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจ ผลิตอาหารในเขตมีนบุรีต่อผลการดำเนินงานแต่ละด้าน จำแนกตามอายุ</p>	<p>40</p>
<p>ตาราง 15</p>	<p>การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหาร ฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหาร ในเขตมีนบุรี จำแนกตามอายุโดยรวม เป็นรายคู่</p>	<p>41</p>
<p>ตาราง 16</p>	<p>การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหาร ฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหาร ในเขตมีนบุรี จำแนกตามอายุด้านกระบวนการภายใน เป็นรายคู่</p>	<p>42</p>
<p>ตาราง 17</p>	<p>การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น ของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจ ผลิตอาหารในเขตมีนบุรีต่อผลการดำเนินงานในแต่ละด้าน จำแนก ตามระดับการศึกษา</p>	<p>43</p>

ตาราง 18	การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรีต่อผลการดำเนินงานในแต่ละด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน	44
ตาราง 19	การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานด้านกระบวนการภายใน เป็นรายคู่	45
ตาราง 20	การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรีต่อผลการดำเนินงานในแต่ละด้าน จำแนกตามทุนในการดำเนินงานของธุรกิจ	46
ตาราง 21	การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี จำแนกตามทุนในการดำเนินงานของธุรกิจด้านลูกค้า เป็นรายคู่	47
ตาราง 22	การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรีต่อผลการดำเนินงานในแต่ละด้าน จำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจ	48
ตาราง 23	การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรีต่อผลการดำเนินงานในแต่ละด้าน จำแนกตามจำนวนพนักงานของธุรกิจ	49
ตาราง 24	การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี จำแนกตามจำนวนพนักงานของธุรกิจโดยรวม เป็นรายคู่	50
ตาราง 25	การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี จำแนกตามจำนวนพนักงานของธุรกิจ ด้านลูกค้า เป็นรายคู่	51

ตาราง 26	การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหาร ฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหาร ในเขตมินบุรี จำแนกตามจำนวนพนักงานของธุรกิจ ด้านกระบวนการ ภายใน เป็นรายคู่	52
ตาราง 27	การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหาร ฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหาร ในเขตมินบุรี จำแนกตามจำนวนพนักงานของธุรกิจ ด้านการเรียนรู้ และพัฒนา เป็นรายคู่	53
ตาราง 28	การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหาร ฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหาร ในเขตมินบุรี จำแนกตามจำนวนพนักงานของธุรกิจ ด้านการเงิน เป็นรายคู่	54
ตาราง 29	การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น ของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจ ผลิตอาหารในเขตมินบุรีต่อผลการดำเนินงานแต่ละด้าน จำแนกตาม รายได้จากการดำเนินงาน	55
ตาราง 30	การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหาร ฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหาร ในเขตมินบุรี จำแนกตามรายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจโดยรวม เป็นรายคู่	56
ตาราง 31	การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหาร ฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหาร ในเขตมินบุรี จำแนกตามรายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจ ด้านลูกค้า เป็นรายคู่	57
ตาราง 32	การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหาร ฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหาร ในเขตมินบุรี จำแนกตามรายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจ ด้านกระบวนการภายใน เป็นรายคู่	58
ตาราง 33	การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหาร ฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหาร ในเขตมินบุรี จำแนกตามรายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจ ด้านการเรียนรู้และพัฒนา เป็นรายคู่	59

ตาราง 34	การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหาร ฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหาร ในเขตมินบุรี จำแนกตามรายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจ ด้านการเงิน เป็นรายคู่	60
ตาราง 35	แสดงผลการวิเคราะห์ความถดถอย พหุคูณของการบริหารงบประมาณที่ดี และความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน	61
ตาราง 36	การทดสอบความสัมพันธ์ของสัมประสิทธิ์การถดถอยของการบริหาร งบประมาณที่ดีและความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน	62

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือที่เรียกกันทั่วไปว่า SME (Small and Medium Enterprises) ได้มีบทบาทสำคัญการวางรากฐานของการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นโลกแก้ปัญหาคความยากจน ก่อให้เกิดการจ้างงานมากขึ้น และยังเพิ่มมูลค่าให้วัตถุดิบในประเทศ เพราะอุตสาหกรรมในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้ทรัพยากรในประเทศเป็นหลัก นอกจากนี้ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยังมีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ทั้งยังเป็นธุรกิจที่จะช่วยเสริมสร้างความแข็งแกร่งของเศรษฐกิจจากการเป็นจุดเริ่มต้นของนักลงทุนผู้ประกอบการที่จะสามารถก้าวไปสู่ธุรกิจขนาดใหญ่ สร้างผลกำไรและรายได้ให้กับประเทศชาติต่อไป อีกทั้งธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยังมีส่วนช่วยลดปัญหาการว่างงาน ช่วยสร้างแรงงาน และรักษาภูมิปัญญาในการผลิต คิดค้นของคนในชุมชน โดยสามารถสรุปความสำคัญของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้ดังนี้ เป็นธุรกิจที่มีส่วนช่วยบุกเบิกให้เกิดธุรกิจขนาดใหญ่ได้ในอนาคต เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการแก้ไขปัญหาการว่างงานของประชาชน ธุรกิจดังกล่าวไม่จำเป็นต้องใช้เงินลงทุนสูง ช่วยประหยัดการลงทุนได้ เกิดการกระจายธุรกิจ และพัฒนาสู่ชนบท เกิดการนำวัตถุดิบ ทรัพยากรออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์ สร้างความเจริญให้กับชุมชน ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ช่วยให้มองเห็นสภาพทางการเมืองและสังคมของชุมชนนั้น ๆ ได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น (กิตติ ชุณหศรัวิวงศ์ : 2555)

ปัจจัยด้านการบริหารการเงินและบัญชี มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก ซึ่งมีผู้วิจัยทางการบริหารการเงินของธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก เช่น งานวิจัยของ ลำไย มากเจริญ และคณะ. (2560) ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านการบริหารการเงินและบัญชีมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยด้านการวางแผนทางการเงินมีอิทธิพลมากกว่าด้านการบัญชีอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปจากธุรกิจแบบเดิม จากเดิมผู้ผลิตเป็นผู้กำหนดลักษณะ คุณภาพ และราคาสินค้า แต่ปัจจุบันลูกค้าหรือผู้บริโภคเป็นผู้อำนาจในการกำหนดสิ่งเหล่านี้ ทั้งกลไกทางการตลาด ทิศทางในการดำเนินธุรกิจขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของลูกค้าหรือผู้บริโภค ธุรกิจจึงต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงจึงจะสามารถอยู่รอด

การบริหารงบประมาณเป็นการวางแผนทางการเงินที่แสดงถึงทรัพยากรที่จำเป็นต้องใช้ในการทำกิจกรรมและสอดคล้องกับเป้าหมายทางการเงิน สำหรับแต่ละงวดเวลาในอนาคตงบประมาณจะแสดงภาพรวมของแผนทางการเงินของกิจการสำหรับระยะเวลาหนึ่ง ๆ เป้าหมายที่สำคัญของกิจการคือกำไรจากการดำเนินงาน ดังนั้น การบริหารงบประมาณที่ดีมีบทบาทต่อการบริหารที่มีการแข่งขันกันมาก ช่วยผู้บริหารสามารถใช้ประโยชน์และให้ได้รับประโยชน์สูงสุดจากการใช้ทรัพยากรภายในกิจการ โดยใช้ในการควบคุมผลที่เกิดขึ้นจริงกับแผนที่ได้คาดการณ์ไว้ล่วงหน้า

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาวิจัย บริหารงบประมาณที่ดีกับผลการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทผลิตอาหารเขตกรุงเทพมหานคร ผลงานวิจัยนี้สามารถนำไปใช้ในการวางแผน ปรับปรุง และพัฒนากระบวนการบริหารงบประมาณของธุรกิจ เพื่อให้ธุรกิจประสบความสำเร็จและบรรลุเป้าหมายในอนาคตได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการบริหารงบประมาณที่ดีของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี จำนวน 250 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. ตัวแปรอิสระ มีดังนี้
 - 1.1 การวางแผนการดำเนินงาน
 - 1.2 การประสานงานการปฏิบัติงาน
 - 1.3 การจูงใจการปฏิบัติงาน
 - 1.4 การควบคุมการดำเนินงาน
2. ตัวแปรตาม ผลการดำเนินงาน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการบริหารงบประมาณที่ดีกับผลการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอการประมวลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME)
2. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณ
3. แนวคิดเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความรู้เกี่ยวกับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME)

1.1 ความหมายของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้มีผู้ให้ความหมายของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไว้ดังนี้ ศักดิ์ดา สมเสน ได้ให้ความหมายของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมว่า หมายถึง การจ้างงานหรือมูลค่าสินทรัพย์ถาวรที่น้อยกว่าเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาของธุรกิจ แบ่งออกเป็นธุรกิจการผลิตที่มีการจ้างแรงงานไม่เกิน 50 คน ธุรกิจค้าส่งที่มีการจ้างงานไม่เกิน 25 คน ธุรกิจค้าปลีกที่มีการจ้างงานไม่เกิน 15 คน ธุรกิจค้าส่งที่มีการจ้างงานไม่เกิน 50 คน และมีสินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดินไม่เกิน 50 ล้านบาท เป็นธุรกิจขนาดย่อม และธุรกิจที่มีการจ้างแรงงานตั้งแต่ 16 คน ไม่เกิน 200 คน และมีสินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดินไม่เกิน 200 ล้านบาท เป็นธุรกิจขนาดกลาง ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ.2543 ได้ให้ความหมายไว้ดังนี้ คือ การกำหนดการจ้างงาน มูลค่าสินทรัพย์ถาวรหรือทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วตามจำนวนที่กำหนด ในกฎกระทรวงเป็นตัวชี้วัดขนาดวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ดังนี้ 1. กิจการที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการผลิตหรือบริการ มีมูลค่าทรัพย์สินถาวรไม่เกิน 200 ล้านบาท มีการจ้างงานไม่เกิน 200 คน 2. กิจการค้าส่งที่มีทรัพย์สินถาวรไม่เกิน 100 ล้านบาท มีการจ้างงานไม่เกิน 50 คน 3. กิจการค้าปลีกที่มีมูลค่าทรัพย์สินถาวรไม่เกิน 60 ล้านบาท มีการจ้างงานไม่เกิน 30 คน

1.2 ประเภทของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีการจัดแบ่งไว้หลายประเภทตามวัตถุประสงค์ในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งส่วนใหญ่ได้จัดแบ่งประเภทธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2556) ดังนี้

1. กิจการการผลิต (Production Sector) ครอบคลุมการผลิตในภาคเกษตรกรรม (Agricultural Processing) โดยเฉพาะกิจการแปรรูปการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม (Manufacturing) และเหมืองแร่ (Mining)
2. กิจการการค้า (Trading Sector) ครอบคลุมการค้าส่ง (Wholesale) และการค้าปลีก (Retail) ซึ่งรวมถึงการนำเข้าและการส่งออก

3. กิจการบริการ (Service Sector) เป็นกิจการที่สนับสนุนธุรกิจการผลิต การค้า และการอำนวยความสะดวกต่อการผลิต การค้า และการบริโภค เช่น การโรงแรม การท่องเที่ยว การซ่อมบำรุง การเก็บรักษา การขนส่ง บริการและเสริมสวย

1.3 ความสำคัญของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ธุรกิจประเภทนี้ มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศดังนี้ (เอส เอ็ม อี-ทูเดย์ ดอทคอม, 2559)

1. เป็นธุรกิจที่สนับสนุนอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ธุรกิจนี้มีความสำคัญต่อธุรกิจขนาดใหญ่ ทั้งในแง่การเป็นผู้ผลิต วัตถุดิบ ผู้จัดจำหน่าย และผู้บริการโดยเฉพาะในลักษณะการรับช่วงการผลิต เช่น โรงงานขนาดใหญ่ ผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคแล้ว ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภจัดจำหน่าย (การค้าส่งและค้าปลีก) นำสินค้าไปจำหน่ายให้กับผู้บริโภคหรือธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่อยู่ในฐานะรวบรวมวัตถุดิบเพื่อป้อนให้กับโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ เช่น ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รับซื้ออ้อยจากเกษตรกรรายย่อยที่ปลูกอ้อยรวบรวมไปจำหน่ายขายส่งต่อให้กับโรงงานน้ำตาล หรือธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผลิตชิ้นส่วนของรถยนต์ แล้วจำหน่ายให้โรงงานอุตสาหกรรมเพื่อนำไปประกอบเป็นรถยนต์เมื่อประกอบเสร็จ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทจัดจำหน่ายก็จะรับไปจำหน่ายในท้องที่ต่าง ๆ อีกทอดหนึ่ง

2. เป็นแหล่งสร้างงาน เนื่องจากธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีอยู่กระจัดกระจายทั่วไปเป็นจำนวนมากและหลากหลายสาขาอาชีพ จึงสามารถรองรับแรงงานทั้งภาคเกษตรกรรม แรงงาน ที่ถูกเลิกจ้างจากกิจการขนาดใหญ่ แรงงานใหม่ ๆ ที่เพิ่งจบการศึกษา รวมถึงป้องกันการอพยพของแรงงานจากชนบทสู่เขตกรุงเทพมหานคร นอกจากนี้ ยังช่วยกระจายการกระจุกตัวของโรงงานจากเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลไปสู่ชนบทอย่างยั่งยืนต่อไป

3. ช่วยสร้างมูลค่าเพิ่ม ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีทรัพยากรหลากหลาย โดยเฉพาะทรัพยากรทางการเกษตร ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่วนใหญ่จึงดำเนินกิจการที่เกี่ยวข้องกับการนำสินค้าทางการเกษตรมาแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม เช่น อาหารแช่แข็ง อาหารกระป๋อง อุตสาหกรรมน้ำตาล ผลิตภัณฑ์ ยางพารา เป็นต้น ซึ่งสินค้าเหล่านี้ส่วนใหญ่จะส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศเพื่อนำรายได้เข้าสู่ประเทศ

4. เป็นจุดเริ่มต้นในการลงทุน เนื่องจากเป็นธุรกิจที่ใช้เงินทุนในการก่อตั้งไม่มากนัก ผู้ประกอบการจึงไม่สามารถจัดตั้งขึ้นโดยทุนของตนเอง ญาติพี่น้อง หรือสถาบันทางการเงิน การดำเนินธุรกิจก็จะดำเนินการในลักษณะทดลองและแนวความคิดใหม่ ๆ ธุรกิจจึงสามารถคิดค้นสิ่งแปลกใหม่ที่หลากหลาย หากการผลิตสินค้าและบริการตรงกับความต้องการของตลาด ก็สามารถขยายกิจการให้มีขนาดใหญ่ขึ้นได้

5. เป็นแหล่งพัฒนาทักษะฝีมือและการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นกิจการที่จัดตั้งขึ้นบนพื้นฐานของความเป็นอิสระ ความถนัดและความชอบของผู้ประกอบการ โดยพยายามที่จะสร้างสรรค์ผลงานของตนเองด้วยการลองผิดลองถูก จึงทำให้เกิดการประดิษฐ์หรือคิดค้นวิทยาการ เทคโนโลยีและผลิตภัณฑ์ได้ง่ายกว่าธุรกิจขนาดใหญ่ เช่น ผลิตภัณฑ์พลาสติกในอุตสาหกรรมพลาสติกในไทย ซึ่งประสบความสำเร็จเป็นที่ยอมรับจากต่างประเทศ โดยการพัฒนาร่วมกันของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่าง ๆ ได้แก่ ผู้ผลิตพลาสติก ผู้ผลิตภัณฑ์สินค้า

สำเร็จรูป แม่พิมพ์ ผู้ออกแบบแม่พิมพ์ ผู้ออกแบบผลิตภัณฑ์ ผู้ประดิษฐ์ชิ้นส่วนของเครื่องจักรกลการผลิต

1.4 ปัญหาและข้อจำกัดของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาพรวม

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้รวบรวมข้อมูลและดำเนินการศึกษาปัญหาโดยรวมของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบอยู่ตลอดเวลา (สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2556) ได้ดังนี้

1. ปัญหาด้านการตลาดธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่วนใหญ่มักตอบสนองความต้องการของตลาดในท้องถิ่นหรือตลาดภายในประเทศ ซึ่งยังขาดความรู้ความสามารถในด้านการตลาดในวงกว้าง โดยเฉพาะตลาดต่างประเทศ ขณะเดียวกันความสะดวกรวดเร็วในการคมนาคมขนส่ง ตลอดจนการเปิดเสรีทางการค้าทำให้วิสาหกิจขนาดใหญ่ รวมทั้งสินค้าจากต่างประเทศเข้ามาแข่งขันกับสินค้าในท้องถิ่น หรือในประเทศที่ผลิตโดยกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมากขึ้น

2. ขาดแคลนเงินทุน ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มักประสบปัญหาการขอกู้เงินจากสถาบันการเงินเพื่อมาลงทุนหรือขยายการลงทุนหรือเป็นเงินทุนหมุนเวียน ทั้งนี้ เนื่องจากไม่มีการทำบัญชีอย่างเป็นระบบและขาดหลักทรัพย์ค้ำประกันเงินกู้ทำให้ต้องพึ่งพาเงินกู้นอกระบบ และต้องจ่ายดอกเบี้ยในอัตราที่สูง

3. ปัญหาด้านแรงงาน แรงงานที่ทำงานในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะมีปัญหาการเข้าออกสูง กล่าวคือ เมื่อมีฝีมือและมีความชำนาญมากขึ้นก็จะย้ายออกไปทำงานในโรงงานขนาดใหญ่ที่มีระบบและผลตอบแทนที่ดีกว่า จึงทำให้คุณภาพของแรงงานไม่สม่ำเสมอ การพัฒนาไม่ต่อเนื่องส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพสินค้า

4. ปัญหาข้อจำกัดด้านเทคโนโลยีการผลิต โดยทั่วไปธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมักใช้เทคนิคการผลิตไม่ซับซ้อน เนื่องจากการลงทุนต่ำและผู้ประกอบการ/พนักงานขาดความรู้พื้นฐานที่รองรับเทคนิควิชาที่ทันสมัยจึงทำให้ขาดการพัฒนาในรูปแบบผลิตภัณฑ์ ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ดี

5. ข้อจำกัดด้านการจัดการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มักขาดความรู้ในการจัดการหรือการบริหารที่มีระบบใช้ประสบการณ์จากการเรียนรู้ โดยเรียนถูกเรียนผิดเป็นหลักอาศัยบุคคลในครอบครัวหรือญาติพี่น้องมาช่วยงานการบริหารภายในลักษณะนี้ แม้จะมีข้อดีในเรื่องการดูแลที่ทั่วถึง (หากธุรกิจไม่ใหญ่นัก) แต่เมื่อกิจการเริ่มขยายตัวหากไม่ปรับปรุงการบริหารจัดการให้มีระบบก็จะเกิดปัญหาเกิดขึ้นได้

6. ปัญหาการเข้าถึงบริการการส่งเสริมของรัฐ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวนมากเป็นการจัดตั้งกิจการที่มีรูปแบบไม่เป็นทางการ เช่น ผลิตตามบ้าน ผลิตในลักษณะโรงงานห้องแถว ไม่มีการจดทะเบียนโรงงาน ทะเบียนพาณิชย์ หรือทะเบียนการค้า ดังนั้น กิจการโรงงานเหล่านี้จึงค่อนข้างปิดตัวเองในการเข้ามาใช้บริการของรัฐ เนื่องจากปฏิบัติไม่ค่อยถูกต้องเกี่ยวกับการเสียภาษี การรักษาสภาพแวดล้อม หรือรักษาความปลอดภัยที่กำหนดตามกฎหมาย นอกจากนี้ ในเรื่องการส่งเสริมการลงทุนก็เช่นเดียวกัน แม้ว่ารัฐจะได้ลดเงื่อนไขขนาดเงินทุนและการจ้างงาน เพื่อจูงใจให้ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพียงร้อยละ 8.1 เท่านั้น ที่มีโอกาสได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากรัฐ

7. ปัญหาข้อจำกัดด้านบริการส่งเสริมพัฒนาขององค์การภาครัฐและเอกชน การส่งเสริมพัฒนา ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้ดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หอการค้าไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ตลอดจนสมาคมการค้าและอุตสาหกรรมต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมมีจำนวนมากและกระจายอยู่ทั่วประเทศ ประกอบกับข้อจำกัดของหน่วยงานดังกล่าว เช่น ในเรื่องบุคลากร งบประมาณ จำนวนสำนักงาน สาขากฎหมายการให้บริการส่งเสริมสนับสนุนด้านต่าง ๆ จึงไม่อาจสนองตอบได้ทั่วถึงและเพียงพอ

8. ปัญหาข้อจำกัดในการรับรู้ข่าวสารข้อมูล เนื่องจากปัญหาและข้อจำกัดต่าง ๆ ข้างต้น ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยทั่วไปจึงค่อนข้างมีจุดอ่อนในการรับรู้ข่าวสารด้านต่าง ๆ เช่น นโยบายและมาตรการของรัฐ ข้อมูลข่าวสารด้านการตลาด ฯลฯ

1.5 รูปแบบของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2555) แบ่งรูปแบบของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไว้ดังนี้

1. กิจการเจ้าของคนเดียว (Sole Proprietorship) เป็นแบบที่เจ้าของคนเดียวเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด ถือเป็นผู้ลงทุนและรับความเสี่ยง รวมทั้งผลประโยชน์ที่ได้แต่เพียงผู้เดียว ก่อตั้งง่าย มีค่าใช้จ่ายในการก่อตั้งน้อย ความรับผิดชอบในหนี้สินเป็นเจ้าของกิจการเองโดยไม่จำกัดจำนวนทุนเป็นเจ้าของกิจการเอง การเลิกกิจการมักเกิดขึ้นเมื่อตาย ล้มละลาย หรือเกษียณตัวเอง

2. กิจการประเภทห้างหุ้นส่วน (Partnerships) แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ห้างหุ้นส่วนสามัญ และห้างหุ้นส่วนจำกัด

2.1 ห้างหุ้นส่วนสามัญ สามารถจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลได้ เรียกว่า ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล แต่ถ้าไม่จดทะเบียนก็ถือเป็นหุ้นส่วนธรรมดาในการจัดการหุ้นส่วนแต่ละคนจะมีอำนาจในการจัดการอย่างเต็มที่ ทำสัญญาผูกพันได้ตามวัตถุประสงค์ของห้าง การเลิกกิจการให้ถือเอาสัญญาจัดตั้งห้างหุ้นส่วนเป็นเกณฑ์

2.2 ห้างหุ้นส่วนจำกัด มี 2 ประเภท คือ ประเภทจำกัดความรับผิดซึ่งรับผิดชอบเฉพาะเพียงไม่เกินเงินที่ตนตกลงนำมาลงในหุ้นส่วนกับประเภทไม่จำกัดความรับผิดซึ่งหุ้นส่วนประเภทไม่จำกัดความรับผิดเท่านั้นที่จะเป็นผู้บริหารของห้าง โดยผู้เป็นหุ้นส่วนประเภทจำกัดความรับผิดอาจจะแสดงความเห็นหรือแนะนำได้ แต่เข้ามาดำเนินการในห้างหุ้นส่วนไม่ได้หากหุ้นส่วนประเภทจำกัดความรับผิดตาย ล้มละลาย หรือเป็นผู้ที่ไร้ความสามารถ ห้างหุ้นส่วนนั้นต้องเลิกกิจการ

3. กิจการประเภทบริษัทจำกัด เป็นธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่มีการจดทะเบียนจัดตั้งเป็นบริษัทจำกัด โดยมีการแบ่งทุนเป็นหุ้นมีมูลค่าเท่า ๆ กัน และผู้ถือหุ้นต่างรับผิดชอบโดยไม่จำกัดเพียงไม่เกินจำนวนเงินที่ตนยังส่งใช้ไม่ครบมูลค่าหุ้นที่ตนถือ การประกอบธุรกิจในปัจจุบันธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นและเข้ามามีบทบาทในระบบสังคม เศรษฐกิจ โดยรวมของประเทศอีกทั้งมีความสำคัญกับการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ

1.6 เกณฑ์การกำหนดขนาดของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

การแยกประเภทของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในแต่ละประเทศจะมีกฎเกณฑ์ในการแบ่งที่แตกต่างกัน แต่สำหรับประเทศไทยจะนำจำนวนการจ้างงาน มูลค่าสินทรัพย์ถาวร หรือ ทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วตามจำนวนที่กำหนดในกฎกระทรวงเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

ประเภท	ลักษณะของธุรกิจขนาดย่อม		ลักษณะของธุรกิจขนาดกลาง	
	จำนวนแรงงาน (คน)	สินทรัพย์ถาวร (ล้านบาท)	จำนวนแรงงาน (คน)	สินทรัพย์ถาวร (ล้านบาท)
1. ธุรกิจการผลิต	ไม่เกิน 50	ไม่เกิน 50	51-200	เกินกว่า 50 - 200
2. ธุรกิจการจำหน่าย				
- การค้าส่ง	ไม่เกิน 25	ไม่เกิน 50	26-50	เกินกว่า 50 - 100
- การค้าปลีก	ไม่เกิน 15	ไม่เกิน 30	16-30	เกินกว่า 30 - 60
3. ธุรกิจการบริการ	ไม่เกิน 50	ไม่เกิน 50	51-200	เกินกว่า 50 - 200

2. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณ

รากฐานที่สำคัญของความสำเร็จในการบริหารการเงินของกิจการต่าง ๆ คือ การวางแผนและการควบคุม ดังนี้ เพราะการวางแผนและควบคุมเป็นกระบวนการที่เกี่ยวกับการจัดหาและใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งในอนาคตเพื่อให้กิจการบรรลุเป้าหมายหรือความสำเร็จตามที่ต้องการ ดังนั้น การวางแผนและควบคุมกำไร (Profit Planning and Control) โดยใช้การจัดทำงบประมาณเพื่อให้กิจการบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ ซึ่งงบประมาณนั้นจะมีลักษณะเป็นเครื่องมือสำหรับการวางแผนและควบคุมการปฏิบัติงานของหน่วยงานต่าง ๆ ในกิจการให้สามารถจัดหาและใช้ทรัพยากรของกิจการให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและนำไปสู่ผลกำไรหรือความสำเร็จที่กิจการต้องการ ด้วยเหตุนี้ กิจการที่ไม่มีการจัดทำงบประมาณ จึงไม่มีแนวทางปฏิบัติงานที่ชัดเจน รวมทั้งขาดเครื่องมือในการวัดและประเมินผลการดำเนินงานของผู้รับผิดชอบในหน่วยงานต่าง ๆ (สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ : 2552)

ความหมายของงบประมาณ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้ กชกร เฉลิมกาญจนา (2557) ได้ให้ความหมายของงบประมาณไว้ว่า งบประมาณ คือ แผนทางการเงินที่แสดงถึงทรัพยากรที่จำเป็นต้องใช้ไปในการทำกิจกรรม และสอดคล้องกับเป้าหมายทางการเงินสำหรับแต่ละงวดเวลาในอนาคต งบประมาณจะแสดงภาพรวมของแผนทางการเงินของกิจการสำหรับระยะเวลาหนึ่ง ๆ เป้าหมายที่สำคัญของกิจการคือ มีกำไรจากการดำเนินงาน ดังนั้น ธุรกิจจะบรรลุวัตถุประสงค์จะต้องมีการเขียนงบประมาณขึ้นมาเกี่ยวกับการดำเนินงานและแผนงานทางการเงินในแต่ละงวด โดยปกติเป็นรายปี รายเดือน ราย 3 เดือน หรือราย 6 เดือน เป็นต้น สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ (2552) ได้ให้ความหมายของงบประมาณไว้ดังนี้ งบประมาณแม่บท หรืองบประมาณหลัก (Master Budget) หมายถึง รายงานทางการเงินที่เกิดจากการคาดการณ์ของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับยอดขาย ต้นทุน ปริมาณผลผลิต และรายการทางการเงินอื่น ๆ ของกิจการสำหรับในงวดระยะเวลาใด

เวลาหนึ่งที่กำลังจะมาถึง ถ้าจะกล่าวอย่างง่าย ๆ งบประมาณก็คือ การกำหนดหรือวางแผนเกี่ยวกับ งบการเงินล่วงหน้า ซึ่งประกอบไปด้วยงบประมาณรายได้และงบประมาณค่าใช้จ่ายต่าง ๆ รวมถึงงบ กำไรขาดทุนโดยประมาณ (Pro forma Income Statement) งบดุลโดยประมาณ (Pro forma Balance Sheet) และงบประมาณเงินสด (Cash Budget) ดังนั้น งบประมาณจึงเป็นเครื่องมือที่ ผู้บริหารใช้ในการวางแผนและควบคุมการดำเนินงานของกิจการ กล่าวคือ ณ วันต้นงวด งบประมาณ ก็คือ แผนงานหรือมาตรฐานการดำเนินงาน และระหว่างงวดจนถึง ณ วันสิ้นงวด งบประมาณก็ถูกใช้ เป็นเครื่องมือในการควบคุม รวมทั้งช่วยผู้บริหารในการวัดและประเมินผลการดำเนินงานและปรับปรุง การดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้นต่อไป ศศิวิมล มีอำพล (2556) งบประมาณ หมายถึง แผนงานในรูป ตัวเลขที่แสดงรายละเอียดของการจัดหาและใช้ทรัพยากรในช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อนำมาใช้เป็นแนว ทางการดำเนินงานในอนาคตและควบคุมการดำเนินงานในปัจจุบัน ดังนั้น งบประมาณจึง เปรียบเสมือนการทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น งบประมาณจึงเป็นเครื่องมือทางการเงินชนิดหนึ่งที่ ฝ่ายบริหารใช้ในการวางแผนและควบคุม การจัดทำงบประมาณของกิจการจึงต้องให้สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์หลักขององค์การรวมทั้งนโยบายของฝ่ายบริหาร โดยทั่วไปงบประมาณเป็นแผนงานทาง การเงิน ซึ่งกิจการคาดหวังไว้ในอนาคตและใช้เป็นแนวทางในการเปรียบเทียบกับผลที่ปฏิบัติจริงของ กิจการ ซึ่งฝ่ายบริหารอาจนำมาใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของแต่ละฝ่าย องค์กร รวมทั้ง บุคลากรและฝ่ายบริหาร จึงมักใช้งบประมาณเพื่อการวางแผนให้มีการจัดหาและใช้ทรัพยากรในทุก ด้านให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ส่วนเบญจมาศ อภิสวัสดิ์ภิญโญ (2555) งบประมาณ หมายถึง แผนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลทางการเงิน ซึ่งได้ถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าสำหรับช่วง ระยะเวลาหนึ่ง ๆ อาจทำได้ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เช่น 3 เดือน 6 เดือน 1 ปี 3 ปี หรือ 5 ปี เป็นต้น ดังนั้น งบประมาณจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ผู้บริหารจะนำมาใช้เป็นมาตรฐานการ ดำเนินงาน ณ วันต้นงวด และทำการควบคุมประเมินผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นในระหว่างงวดจนถึง วันสิ้นงวด เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งจะทำให้ธุรกิจประสบผลมากยิ่งขึ้น และ เฉลิมขวัญ ครุฑบุญยงค์ (2554) งบประมาณ หมายถึง แผนงานของผู้บริหารที่กำหนดออกมาในรูป ของตัวเลขอย่างมีระเบียบ งบประมาณตามแผนงานเป็นงบที่สรุปเป้าหมายของหน่วยงานทุก หน่วยงานในบริษัท เช่น ฝ่ายขาย ฝ่ายจัดซื้อ ฝ่ายผลิต ฝ่ายการเงิน ฯลฯ แสดงให้เห็นเป้าหมายของ การขาย การจัดซื้อ การผลิต ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่าง ๆ กำไรสุทธิ และการรับจ่ายเงินสด และ/หรือ เป้าหมายใด ๆ ที่ฝ่ายบริหารระบุไว้ งบประมาณตามแผนงานโดยทั่วไปประกอบด้วยงบ กำไรขาดทุนโดยประมาณ งบแสดงฐานะการเงิน งบแสดงการรับจ่ายเงินสด และงบสนับสนุนอื่น ๆ งบเหล่านี้เป็นผลมาจากการวางแผนและตัดสินใจในรายละเอียด และการคาดการณ์เหตุการณ์ในอนาคต ของธุรกิจอย่างระมัดระวัง

ความสัมพันธ์ของบุคคลในองค์กรต่องบประมาณ

ทัศนคติของผู้บริหารโดยทั่วไปที่มีต่องบประมาณ มีอิทธิพลจากทัศนคติของผู้บริหาร ระดับสูงขึ้นไป ผู้บริหารระดับสูงจำเป็นต้องให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ เพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุดตาม งบประมาณที่ได้วางไว้ ความสามารถที่จะติดตามงบประมาณอย่างใกล้ชิดเป็นปัจจัยสำคัญในการ พิจารณาผลการดำเนินงานของผู้บริหาร และแน่นอนงบประมาณไม่ใช่เป็นชีวิตของผู้บริหาร งบประมาณชี้ให้เห็นผลการดำเนินงานของผู้บริหาร และเบี่ยงเบนความสนใจของผู้บังคับบัญชาสูงสุดที่

เกิดปัญหา ผู้บริหารแต่ละคนมีทัศนคติกับผู้บังคับบัญชาไม่เหมือนกัน ผู้บริหารระดับกลางจะรู้สึกว่าเป็นข้อจำกัดถ้ามีงบประมาณมาเป็นตัวบังคับให้ทำงาน และเป็นทัศนคติในทางลบต่อผู้บริหารระดับสูงขึ้นไป

ความเข้าใจผิดพลาดเช่นนี้สามารถที่จะขจัดได้โดยการให้การศึกษาและความเข้าใจในเทคนิคงบประมาณ ไม่ควรที่จะเป็นเครื่องมือที่ดูเสมือนรบกวนการทำงานเข้าสู่เป้าหมายที่วางไว้ใน การวัดผล และในการหันเหความสนใจมาสู่สิ่งที่เป็นปัญหาที่ต้องการการสืบสวน การนำงบประมาณมาใช้เป็นงานที่ละเอียดอ่อน เพราะว่าทุกคนที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณต้องเข้าใจและยอมรับว่า งบประมาณเป็นสิ่งที่เป็นตัวช่วย แต่มิใช่เป็นสิ่งขัดขวางการทำงาน ผู้บริหารระดับสูงและนักบัญชีเน้นทางด้านเทคนิคการจัดทำงบประมาณมากเกินไป ในขณะที่ความมีประสิทธิภาพของระบบการจัดทำงบประมาณได้ก็ตามขึ้นอยู่กับผู้บริหารระดับกลาง (เฉลิมขวัญ คุรุบุญยงค์ : 2554)

งบประมาณแบบมีส่วนร่วม

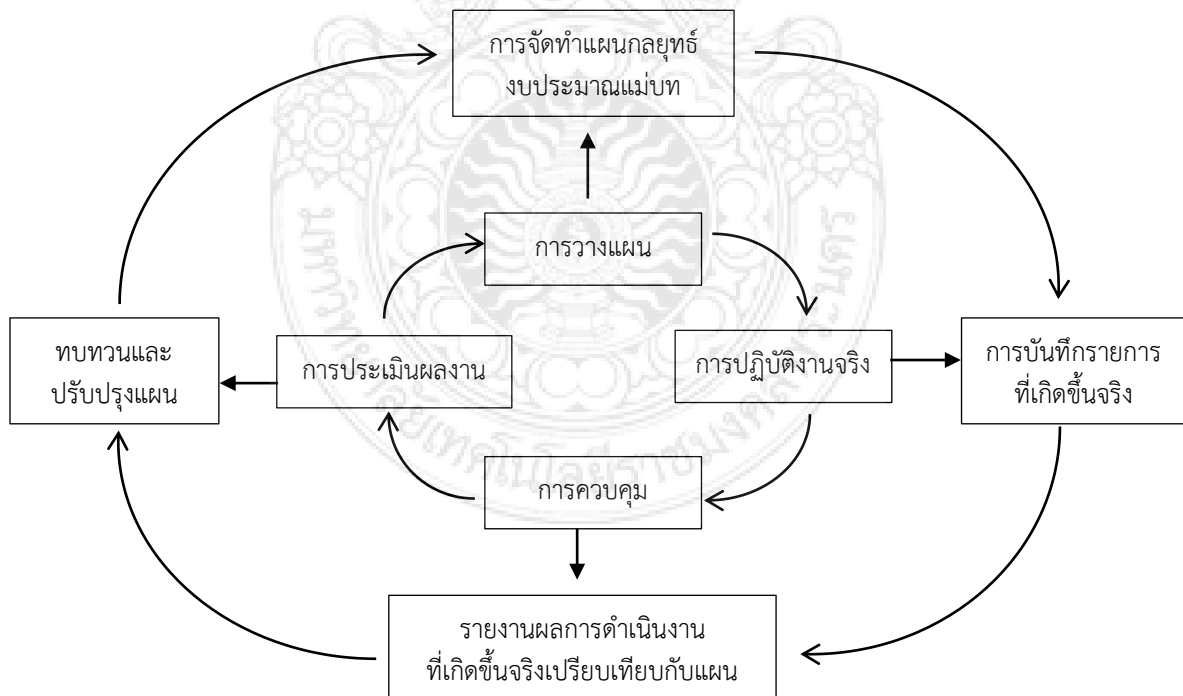
การจัดทำงบประมาณหรือการวางแผนและควบคุมกำไรระยะสั้นแบบมีส่วนร่วม (Participative Budgeting) เป็นเทคนิคในการจัดทำงบประมาณที่สามารถสร้างความสำเร็จและสร้างคุณค่าให้แก่งบประมาณและแผนการปฏิบัติงาน โดยไม่ทำให้งบประมาณหรือแผนงานเป็นเพียงกระดาษหรือเอกสารที่แสดงตัวเลขที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนและควบคุมการดำเนินงานของกิจการให้สามารถบรรลุเป้าหมายหรือความสำเร็จ ทั้งในส่วนของเป้าหมายขององค์กรหรือเป้าหมายส่วนบุคคล (พนักงาน) ดังนั้น ลักษณะของการจัดทำงบประมาณแบบมีส่วนร่วมที่เปิดโอกาสให้พนักงาน ผู้บริหารระดับล่าง ผู้บริหารระดับกลาง ในบางกิจการก็อาจจะเกี่ยวพันถึงผู้บริหารระดับสูงด้วยเช่นกัน ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดความสามารถในการหารายได้ของกิจการ และการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ภายใต้ข้อจำกัดของกิจการที่มีอยู่ในขณะนั้น เมื่อผู้บริหารซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติมีความเข้าใจและตกลงที่ชัดเจน ก็จะส่งผลให้พนักงานมีกำลังใจที่จะสร้างความคาดหวังและความตั้งใจในการทำงานที่มีเป้าหมาย รวมทั้งเมื่อเขาสามารถที่จะใส่และเพิ่มความพยายามในการทำงานให้บรรลุผลสำเร็จตามแผนที่วางไว้ เขาก็ย่อมที่จะแน่ใจได้ว่าจะได้รับผลตอบแทนที่พึงพอใจ ในขณะที่เดียวกันการจัดทำงบประมาณแบบมีส่วนร่วมนี้จะส่งผลหรือให้ประโยชน์แก่ผู้บริหารได้ทุก ๆ ระดับที่จะสามารถประเมินผลงานของพนักงานที่อยู่ในสายการบังคับบัญชาให้ได้รับความยุติธรรมมากที่สุด อันจะเป็นสาเหตุที่ทำให้ทุก ๆ ฝ่ายเกิดแรงจูงใจในการทำงานเพื่อเป้าหมายความสำเร็จขององค์กรและส่วนบุคคล (พนักงาน) ต่อไปในระยะยาว

สำหรับการจัดทำงบประมาณของกิจการต่าง ๆ ในประเทศไทย ส่วนใหญ่จะมีลักษณะการจัดทำงบประมาณที่มาจากผู้บริหารเท่านั้นหรือที่เรานิยมเรียกว่า การจัดทำงบประมาณทางเดียว จึงเป็นเหตุให้งบประมาณที่มีลักษณะดังกล่าวไม่สามารถที่จะสร้างแรงจูงใจในการทำงานของพนักงานได้ หรือในทำนองเดียวกันกับการจัดทำงบประมาณของบางกิจการที่พยายามให้พนักงานได้มีส่วนร่วมในการจัดทำงบประมาณ แต่ด้วยระบบงาน วิธีปฏิบัติและความใจกว้างของผู้บริหารจึงทำให้รูปแบบของการจัดทำงบประมาณมิได้ออกมาเป็นรูปแบบการจัดทำงบประมาณแบบมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง (สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ : 2552)

งบประมาณกับกระบวนการวางแผนและควบคุม

การวางแผนและควบคุม ถือเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของระบบการบริหาร (Management System) เพื่อการดำเนินงานของกิจการบรรลุเป้าหมาย ทั้งนี้ เพราะการวางแผน (Planning) สามารถทำให้ผู้บริหารระดับต่าง ๆ ในองค์กรสามารถมองเห็นขอบเขตงานที่ตนเองจะต้องจัดทำในอนาคตได้อย่างชัดเจน รวมทั้งสามารถช่วยประมาณรายได้และค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ ส่วนสำหรับการควบคุม (Control) ก็คือ กระบวนการที่เกี่ยวกับการนำผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นจริงมาทำการเปรียบเทียบกับข้อมูลตามแผนที่ได้วางไว้ ทำให้สามารถประเมินผลการดำเนินงานของหน่วยงานหรือผู้บริหารในระดับต่าง ๆ ได้ โดยเน้นที่การดำเนินงานตามที่เกิดขึ้นจริงได้บรรลุเป้าหมายหรือความสำเร็จหรือไม่ขณะที่งบประมาณ (Budget) คือ แผนงานที่แสดงให้ทราบถึงการใช้จ่ายทรัพยากรของกิจการให้เกิดประโยชน์สูงสุดในช่วงระยะเวลาต่าง ๆ ดังนั้น ในรูปที่ 2-1 จึงได้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผน การปฏิบัติงาน การควบคุม และการประเมินผลงาน โดยใช้งบประมาณเป็นเครื่องมือ

นอกจากนี้ การใช้งบประมาณเพื่อการวางแผนและควบคุม อาจกำหนดช่วงระยะเวลาเป็นรายสัปดาห์ รายเดือน รายไตรมาส รายปี หรือนานกว่าก็ได้ แต่โดยทั่วไปแล้วการจัดทำงบประมาณแม่บท (Master Budget) มักจะมีลักษณะเป็นงบประมาณรายปีและจะแบ่งย่อยงบประมาณในปีนั้น ๆ ออกเป็นรายเดือนหรือรายไตรมาสก็ได้ ขึ้นอยู่กับความพร้อมในด้านพนักงานและเทคโนโลยีสารสนเทศที่นำมาใช้ในการจัดทำงบประมาณ (สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ : 2552)

รูปภาพที่ 2-1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการงบประมาณกับการวางแผนและการควบคุม

วัตถุประสงค์ในการจัดทำงบประมาณ

วัตถุประสงค์ในการจัดทำงบประมาณเพื่อช่วยในการวางแผนการจำหน่าย ความสะดวกในการติดต่อสื่อสารและประสานงานในองค์กร จัดสรรทรัพยากรที่มีจำกัดในองค์กร เพื่อช่วยให้การควบคุมกำไรและการดำเนินงาน และประเมินประสิทธิภาพของบุคคลแผนกต่าง ๆ หรือของทั้งองค์กร รวมทั้งใช้เพื่อกำหนดสิ่งจูงใจในการทำงาน

เหตุผลในการจัดทำงบประมาณมีน้ำหนักมากกว่าค่าใช้จ่ายและความพยายามที่จะต้องเสียไปในการจัดทำดังนี้ (กชกร เฉลิมกาญจนา : 2557)

1. **เพื่อให้กระบวนการวางแผนมีความเป็นระเบียบ** บางทีจุดมุ่งหมายสูงสุดของการจัดทำงบประมาณคือ การบังคับให้ผู้จัดการมองไปในอนาคตเพื่อที่จะสร้างเป้าหมายพิจารณาปัญหาในอนาคตที่อาจจะเกิดขึ้น และสร้างกลยุทธ์ขึ้นมา การจัดทำงบประมาณทำให้ผู้จัดการรู้จักพยากรณ์เหตุการณ์

2. **สร้างแผนการทำงาน** กระบวนการวางแผนรวบรวมความคิด การพยากรณ์ทรัพยากรที่มีอยู่และสภาพความเป็นจริงทางการเงิน เพื่อที่จะสร้างแนวทางที่จะทำให้องค์กรบรรลุถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายได้

3. **สร้างพื้นฐานในการประเมินผลการปฏิบัติงาน** ผลการดำเนินงานที่แท้จริงขาดการเปรียบเทียบกับเป้าหมาย แผนการ หรือตัวเลขที่ประมาณไว้ การจัดทำงบประมาณจะเป็นตัววัดการทำงานของผู้จัดการและพนักงานกับผลการทำงานที่เกิดขึ้น ความแตกต่างหรือความแปรปรวนมาก ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินงานที่ตั้งไว้ กับที่เกิดขึ้นต้องได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง ประโยชน์อย่างหนึ่งคือ ผู้จัดการจะได้ทราบว่า ตนเองถูกคาดหวังอะไรบ้าง และทำงานตามนั้น

4. **สนับสนุนการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง** การจัดทำงบประมาณทำให้เกิดความพยายามในการปรับปรุงการทำงานอยู่ตลอดเวลา การปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงาน การเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต การกำจัดกิจกรรมที่ไม่ก่อประโยชน์ (non-value-adding activities) และการจำกัดปัญหาด้านคุณภาพ คือ กาวางแผนสำหรับผลการดำเนินงานในอนาคต

5. **ประสานและรวบรวมความพยายามในการบริหาร** การจัดทำงบประมาณคือ การวางแผนให้กับองค์กรและสะท้อนให้เห็นความร่วมมือของผู้จัดการแผนกต่าง ๆ ก่อให้เกิดการติดต่อสื่อสารภายในองค์กร

6. **ช่วยในการจัดสรรทรัพยากร** โดยที่การจัดสรรทรัพยากรจะดูที่งบประมาณเป็นหลัก สมมติตั้งงบประมาณไว้ในการขยายยอดขาย ก็จะต้องรับพนักงานเพิ่มหรืออบรมพนักงาน

7. **สร้างขอบเขตของการควบคุม** ในทางธุรกิจการควบคุมที่มีประสิทธิผล ทำให้ผู้จัดการเข้าใจถึงอำนาจ ความรับผิดชอบ และขอบเขตที่ตนมีอยู่

8. **เพิ่มแรงจูงใจให้ผู้จัดการและพนักงานในแง่ลบ** การจัดทำงบประมาณบ่อยครั้งก็ก่อให้เกิดสภาพลบ แต่ข้อดีคือ บุคคลที่ร่วมในการจัดทำงบประมาณจะมีความผูกพันและภูมิใจ มองวัตถุประสงค์ขององค์กรออก การเลื่อนขั้น การขึ้นเงินเดือน และแรงจูงใจจะขึ้นกับประสิทธิภาพการทำงาน

การออกแบบกระบวนการจัดทำงบประมาณ

วิธีที่ใช้ทั่วไปในการจัดทำงบประมาณ มี 3 วิธี คือ (กชกร เฉลิมกาญจนา : 2557)

1. Authoritative Budgeting

ผู้บริหารระดับสูงจะเป็นผู้บอกว่างบประมาณจะเป็นอย่างไร ผลดีคือ กระบวนการจัดทำงบประมาณจะตรงไปตรงมาและมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารระดับสูงจะกำหนดงบประมาณขึ้นมาและประกาศใช้ทั่วทั้งองค์กร การทำแบบนี้มีมุมมองมาจากด้านเดียว ข้อเสียประการแรกคือผู้บริหารระดับสูงไม่มีข้อมูลที่ชัดเจนว่างบประมาณที่ตั้งไว้นั้นมีความเหมาะสมเพียงไร เนื่องจากว่าเป้าหมายก็คือวัตถุประสงค์ที่สัมพันธ์กับแต่ละส่วนของงบประมาณ ข้อเสียประการที่ 2 คือ ทำให้ขาดแรงจูงใจและความผูกพันกับเป้าหมายของงบประมาณ เนื่องจากว่าพนักงานไม่มีส่วนร่วมในการจัดสร้างงบประมาณและยิ่งแย่งลงไปอีกถ้าหากผู้บริหารระดับสูงตั้งเป้าหมายไว้สูง และจัดสรรงบประมาณส่วนเล็ก ๆ ให้ใช้จะทำให้แรงจูงใจลดลงไปมากและกิจการไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้

2. Participative Budgeting

วิธีการนี้ใช้กระบวนการตัดสินใจร่วมกัน ทุกฝ่ายจะต้องมีส่วนร่วมในการจัดทำงบประมาณให้พนักงานมีสิทธิเข้าร่วมแสดงความคิดเห็น โดยใช้ข้อมูลส่วนตัวหรือเฉพาะเข้าร่วมจัดตั้งเป้าหมายและระดับงบประมาณของตนได้ การเข้ามามีส่วนร่วมก่อให้เกิดประโยชน์มากมายสำหรับตัวพนักงานเอง อาทิ ก่อให้เกิดความผูกพันกับงบประมาณ แรงจูงใจที่จะไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ในงบประมาณ จากการวิจัยแสดงให้เห็นว่า พนักงานมีความรักในงานมากขึ้น มีศีลธรรมสูงขึ้น เนื่องจากว่าสามารถควบคุมดูแลงานของตนได้อย่างทั่วถึง อีกประการ คือ สมรรถภาพในการทำงานจะสูงขึ้น

3. Consultative Budgeting

งบประมาณชนิดนี้เกิดขึ้นเมื่อผู้บริหารได้ถามพนักงานชั้นผู้น้อยให้ออกความเห็นเรื่องงบประมาณ แต่การให้ความเห็นแบบส่วนร่วมไม่เกิดขึ้น โดยที่ผู้บริหารอาจจะนำมาไตร่ตรองแต่สุดท้ายจะตัดสินใจเองตามลำพัง ในกิจการที่มีขนาดใหญ่ที่การจัดตั้งงบประมาณแบบส่วนร่วมทำไม่ได้ การปรึกษาคือสิ่งที่นิยมทำกัน รูปแบบของการให้คำปรึกษาจะแตกต่างกันไป ถ้าหากว่าพนักงานทราบว่าความคิดเห็นของตนจะนำไปจัดตั้งงบประมาณ หรือผู้บริหารจริง ๆ แล้วไม่มีความตั้งใจที่จะนำความเห็นของพนักงานมาพิจารณาเลย กระบวนการนี้เรียกว่า การมีส่วนร่วมเทียม (pseudo participation) อาจจะมีผลต่อพนักงานชั้นผู้น้อยได้หากทราบว่าผู้บริหารไม่มีความจริงใจ

ประโยชน์ของการจัดทำงบประมาณที่มีต่อการบริหาร

เมื่อพิจารณาถึงลักษณะและความสำคัญของงบประมาณ จึงทำให้กล่าวได้ว่าว่างบประมาณนั้นสามารถให้ประโยชน์ในเชิงการบริหารได้ 3 ลักษณะ คือ (สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ : 2552)

1. เพื่อการวางแผน (Planning)

เมื่อหน้าที่ของฝ่ายบริหารจะต้องเกี่ยวข้องกับการวางแผน การจัดองค์การ การสั่งการ การจัดคนเข้าทำงาน การควบคุม งบประมาณซึ่งมีลักษณะเป็นแผนงานอย่างหนึ่งที่จะแสดงให้เห็นถึงการใช้จ่ายทรัพยากรและเป้าหมายของธุรกิจในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่งในอนาคต ด้วยเหตุนี้เอง

งบประมาณจึงเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ฝ่ายบริหารสามารถนำมาใช้ประโยชน์เพื่อการวางแผนของกิจการได้เป็นอย่างดี

2. เพื่อการประสานงาน (Coordination)

งบประมาณที่ดีจะต้องเป็นงบประมาณที่จัดทำขึ้นจากการเปิดโอกาสให้พนักงานได้มีส่วนร่วมในการจัดทำงบประมาณ เพราะการมีส่วนร่วมในการจัดทำงบประมาณจะก่อให้เกิดการประสานการปฏิบัติงาน ซึ่งจะทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และในจุดนี้เองที่เป็นสิ่งที่ฝ่ายบริหารต้องการ

3. เพื่อการควบคุม (Controlling)

นอกจากงบประมาณจะช่วยฝ่ายบริหารในการวางแผนและการประสานงานแล้ว ยังจะช่วยฝ่ายบริหารในการควบคุมการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามแผนงาน หรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อีกด้วย รวมทั้งใช้เป็นเครื่องมือในการวัดผลการปฏิบัติงาน โดยนำผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นจริงมาเปรียบเทียบกับแผนงานตามงบประมาณที่วางไว้

ส่วนเฉลิมขวัญ ครุฑบุญยงค์ (2554) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของงบประมาณไว้ดังนี้ งบประมาณแต่ละประเภทมีการจัดทำงบประมาณค่อนข้างยุ่งยากซับซ้อน แต่ก็เป็นที่จำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะประโยชน์ที่ได้รับจะทำให้บริษัทมีคุณค่ามากจนไม่อาจนำไปเปรียบเทียบกับความยุ่งยากและค่าใช้จ่ายในการจัดทำได้ โดยประโยชน์ของงบประมาณมีดังนี้

1. เพื่อการจัดทำแผนงาน

งบประมาณเป็นการจัดทำแผนงานซึ่งเป็นการบังคับให้ผู้บริหารในระดับต่าง ๆ ต้องคิดล่วงหน้า จะให้ประโยชน์ที่สำคัญคือ การคาดการณ์และเตรียมตัวสำหรับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง กระบวนการงบประมาณช่วยให้เห็นถึงความรับผิดชอบด้านการวางแผนของฝ่ายบริหารอย่างชัดเจน ถ้าไม่มีงบประมาณ ผู้บริหารจะทำงานวันต่อวันโดยไม่คำนึงถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้นหลังจากวันถัดไป การกระทำในลักษณะดังกล่าวเป็นการทำงานโดยปราศจากเป้าหมาย เป็นการทำงานที่ขาดทิศทางขาดวัตถุประสงค์ จึงไม่สามารถแก้ปัญหาและไม่สามารถอธิบายผลที่เกิดขึ้นได้ ถ้ามีงบประมาณก็สามารถหลีกเลี่ยงเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นอย่างกระทันหันได้

2. เพื่อเป็นการจูงใจให้ปฏิบัติงาน

ธุรกิจจะใช้งบประมาณเพื่อเป็นสิ่งจูงใจในการปฏิบัติงาน เพราะการกระทำงบประมาณจะทำให้ผู้ปฏิบัติงานได้ทราบเป้าหมายว่ากำลังปฏิบัติงานไปเพื่ออะไร พนักงานที่ทำงานโดยไม่ทราบว่าอนาคตจะเป็นอย่างไร การทำงานของตนให้ผลแค่ไหน และจะต้องทำให้ได้ผลอย่างไรย่อมไม่มีกำลังใจในการทำงาน

3. เพื่อก่อให้เกิดการประสานงานในทุกหน่วยงาน

งบประมาณช่วยก่อให้เกิดการประสานงานในทุกหน่วยงานเป็นอย่างดี เนื่องจากทุกฝ่ายได้ยอมรับเป้าหมายที่ได้จัดตั้งขึ้นร่วมกัน แล้วจึงพยายามช่วยกันปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายใหญ่ที่ได้วางไว้ เช่น ฝ่ายจัดซื้อจะกำหนดแผนการจัดซื้อตามความต้องการของฝ่ายผลิต ฝ่ายผลิตจะ

ผลิตสินค้าได้เพียงพอและทันเวลาที่ฝ่ายขายต้องการ ไม่ผลิตสินค้ามากเกินไปจนต้องเก็บสินค้าคงคลังไว้มากเกินความจำเป็น เป็นต้น

4. เพื่อเป็นเครื่องมือในการควบคุมการปฏิบัติงาน

ธุรกิจจะใช้งบประมาณเพื่อเป็นเครื่องมือในการควบคุมการปฏิบัติงาน เนื่องจากทุกหน่วยงานมีเป้าหมายในการปฏิบัติตามงบประมาณ หากเกิดข้อแตกต่างก็จะทำการวิเคราะห์เพื่อค้นหาสาเหตุที่ทำให้เกิดข้อแตกต่างนั้น ทั้งที่เพื่อจะได้จัดการแก้ไขให้ถูกต้องและทันเวลา อย่างไรก็ตาม การประเมินผลการปฏิบัติงานผู้ประเมินผลจะต้องตระหนักว่า ถ้าผลการปฏิบัติงานแตกต่างไปจากงบประมาณมาก ไม่ได้แสดงว่าการปฏิบัติงานจริงดีหรือไม่ดีกว่ามาตรฐานเสมอไป ผลต่างดังกล่าวบางครั้งอาจจะเนื่องมาจากความไม่เหมาะสมของตัวงบประมาณเองก็ได้ จึงต้องอาศัยการวิเคราะห์ปัจจัยอื่นด้วย

จากประโยชน์ของการจัดทำงบประมาณที่มีต่อการบริหาร สรุปได้ว่า การบริหารงบประมาณที่ดี หมายถึง แผนงานในการจัดหาและใช้ทรัพยากรของกิจการให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและนำไปสู่ผลกำไรหรือความสำเร็จที่กิจการต้องการ ประกอบด้วย การวางแผนการดำเนินงาน (Operation Planning) การประสานงาน การปฏิบัติงาน (Practice Coordinating) การจูงใจการปฏิบัติงาน (Practice Motivating) และ การควบคุมการปฏิบัติงาน (Operation Controlling) ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นตัวแปรในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

3. แนวคิดเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน

ความหมายเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้มีผู้ให้ความหมายของผลการดำเนินงานไว้ดังนี้ ศิริชัย กาญจนวาสี (2550 : 132) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ผลการดำเนินงาน หมายถึง ผลผลิต (Outputs) เป็นผลโดยตรงจากการดำเนินกิจกรรม ผลกระทบ (Impacts) เป็นผลที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากผลผลิตและผลลัพธ์ (Outcomes) เป็นผลจุดหมายปลายทางที่เกิดเนื่องมาจากผลกระทบ พลอยเพชร พรมรัตน์ (2558 : 22) ได้ให้ความหมายของผลการดำเนินงานว่า หมายถึง ผลลัพธ์ที่ได้จากการปฏิบัติงานที่แสดงถึงการบรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนที่กำหนดไว้และทำการสรุปว่าดำเนินงานได้ตามแผนที่วางไว้ และในปีเดียวกัน รจนา ผาลลาพิง ได้สรุปความหมายว่า ผลการดำเนินงาน หมายถึง ผลผลิตที่ได้จากการดำเนินกิจกรรมขององค์กรทั้งในด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา และด้านการเงิน เพื่อสามารถบรรลุเป้าหมายขององค์กรได้อย่างชัดเจน เป็นสิ่งที่แสดงถึงความสำเร็จ หรือประสบความสำเร็จขององค์กร ต่อมาในปี 2556 นิภาพรรณ ดุสนีย์ ได้ให้ความหมายของผลการดำเนินงาน หมายถึง ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นและเป็นไปตามสิ่งที่องค์กรได้คาดหวังหรือตั้งเป้าหมายไว้ จากการดำเนินงานของสำนักงานบัญชี ซึ่งประกอบด้วย ความสำเร็จด้านลูกค้า ความสำเร็จด้านกระบวนการภายใน ความสำเร็จด้านการเรียนรู้และพัฒนา และ ความสำเร็จด้านการเงิน

การวัดผลการดำเนินงาน

การวัดผลการปฏิบัติงานตามแนวคิดของการวัดผลการดำเนินงานแบบดุลยภาพ ถือเป็นแนวคิดที่พัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวัดผลการดำเนินงานที่ให้ภาพที่ชัดเจน รวดเร็ว และยังสามารถไปถึงอนาคตอย่างเป็นตรรก ซึ่งการวัดผลการปฏิบัติงานดุลยภาพนี้ได้แบ่งมุมมองที่จะใช้ผลการดำเนินงานออกเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย (พสุ เตชะรินทร์. 2548 : 23)

1. ด้านลูกค้า (Customer Perspective)

ในการดำเนินธุรกิจด้านการแข่งขัน การแสวงหาผลกำไรในระยะยาวของกิจการต้องอาศัยความพอใจหรือความประทับใจของลูกค้าเป็นฐานรองรับ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าความสำเร็จด้านการเงินในระยะยาวจะต้องเป็นผลสืบเนื่องมาจากความสำเร็จด้านลูกค้า ดังนั้น จะเห็นได้ว่าปัจจุบันกิจการต่าง ๆ ต่างมุ่งเน้นไปที่การสร้างคุณภาพ ความรวดเร็วและต้นทุนหรือราคาเพื่อมอบคุณค่าที่ดีให้กับลูกค้า อย่างไรก็ตาม ในการวัดความพึงพอใจของลูกค้าได้อาศัยปัจจัยในการวัดที่สำคัญ ซึ่งประกอบด้วย

1.1 ส่วนครองตลาด สามารถสะท้อนถึงการยอมรับผลิตภัณฑ์ของกิจการเทียบกับคู่แข่ง ดังนั้น นอกจากเป็นเครื่องมือวัดความสำเร็จเชิงกลยุทธ์ของกิจการและส่งผลกระทบต่อมุมมองด้านการเงินโดยตรงแล้ว ยังเป็นปัจจัยที่สื่อความหมายความพอใจของลูกค้าได้เป็นอย่างดี

1.2 การรักษาลูกค้า การที่ลูกค้ามาซื้อซ้ำด้านหนึ่งสะท้อนถึงความพอใจที่ลูกค้ามีต่อผลิตภัณฑ์ของกิจการแล้ว ยังทำให้กิจการสามารถรักษาสวนครองตลาดได้อีกด้วย นอกจากนี้ ยังทำให้ต้นทุนด้านการตลาดและการขายของกิจการต่ำเมื่อเทียบกับการหาลูกค้าใหม่ ในการประเมินกิจการอาจวัดจากจำนวนจริงหรือในรูปของการเปรียบเทียบโดยพิจารณาจากอัตราที่กิจการรักษาหรือมีความสัมพันธ์กับลูกค้า

1.3 การหาลูกค้าใหม่ วัดจากจำนวนลูกค้าที่เพิ่มขึ้นทั้งในตลาดที่มีอยู่ในปัจจุบันและในตลาดใหม่ การมีลูกค้ามีผลโดยตรงกับการเพิ่มยอดขายหรือส่วนครองตลาด

1.4 การพึงพอใจของลูกค้า ในการประเมินระดับความพึงพอใจของลูกค้า กิจการต้องกำหนดหลักเกณฑ์ในการวัดขึ้นเป็นการเฉพาะภายใต้แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านคุณค่าการส่งมอบความพอใจ วัดได้จากการสำรวจด้านทัศนคติและความคิดเห็นของลูกค้าที่มีผลิตภัณฑ์ของกิจการ ซึ่งในกรณีนี้กิจการควรทำการสำรวจความพอใจของลูกค้าเทียบกับคู่แข่งในอุตสาหกรรมเดียวกันอย่างต่อเนื่อง

1.5 การรับรู้เรื่องคุณภาพ เป็นเครื่องมือวัดอีกประการหนึ่งที่ใช้วัดความพอใจของลูกค้า ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการดำเนินงานของกิจกรรม ตัวชี้วัดในด้านนี้พิจารณาจากอัตราสินค้าที่ไม่ได้คุณภาพจากการผลิต อัตราการทำงานใหม่ การส่งสินค้าคืนและการประกันสินค้า เป็นต้น

1.6 กำไรที่ได้รับจากลูกค้า ปัจจัยที่กล่าวมาทั้งหมดจะไม่มี ความหมายเลยหากกิจการไม่ได้กำไรจากลูกค้า ดังนั้น กิจการจะต้องทำการวัดอยู่ตลอดเวลาควบคู่กับการประเมินผลทางกลยุทธ์และการดำเนินงานโดยวัดจากกำไรสุทธิที่ได้รับจากลูกค้าแต่ละรายหรือแต่ละส่วนตลาด

2. ด้านกระบวนการภายใน (Internal Process)

การดำเนินกลยุทธ์เพื่อสร้างความพอใจให้กับลูกค้า กระบวนการภายในต้องมีความพร้อมในการตอบสนองจึงจะเอื้ออำนวยให้การส่งมอบความพอใจให้กับลูกค้าเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น กิจกรรมจึงต้องดำเนินการในกระบวนการต่าง ๆ ทั้ง 3 กระบวนการ อันได้แก่ กระบวนการนวัตกรรม กระบวนการดำเนินการ และกระบวนการบริการหลังการขาย กระบวนการภายในที่จะสร้างความพอใจให้กับลูกค้าจะเริ่มตั้งแต่การค้นหาคำความต้องการของลูกค้า หลังจากนั้นจะเข้าสู่กระบวนการนวัตกรรมโดยกิจกรรมกำหนดตลาดเป้าหมายและสร้างสรรค์และออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้า เมื่อได้แบบผลิตภัณฑ์แล้วจึงเข้าสู่กระบวนการดำเนินการเพื่อทำการผลิตและส่งมอบผลิตภัณฑ์ให้ลูกค้า สุดท้ายจะเป็นกระบวนการหลังการขาย ซึ่งกระบวนการทั้งหมดนี้ถ้ากิจกรรมทำได้อย่างมีประสิทธิภาพจะสามารถสร้างความพอใจให้กับลูกค้า ดังนั้น ในการประเมินผลกระบวนการจึงเกี่ยวข้องกับคุณภาพความเร็วและต้นทุนที่แต่ละกระบวนการผลิตสืบเนื่องกันมาจนเป็นผลิตภัณฑ์ขั้นสุดท้ายในการกำหนดมาตรการวัดผล การประเมินผลกระบวนการภายในกิจการสามารถวัดโดยอาศัยปัจจัยความสำเร็จ 2 ประการ คือ

2.1 เวลาที่ใช้ในกระบวนการ กิจกรรมอาจวัดในรูปของเวลาที่ใช้ไปทั้งหมดในแต่ละกระบวนการ ทั้งเวลาที่ใช้ทำงานจริงและเวลาที่รออยู่เฉย ๆ หรืออาจแสดงในรูปของสัดส่วนระหว่างเวลาที่ใช้ทำงานจริงกับเวลาที่ใช้ไปทั้งหมด

2.2 คุณภาพของกระบวนการ เช่น วัดจากความสูญเสียในขั้นตอนต่าง ๆ ของกระบวนการ การทำงานใหม่ การส่งคืน การร้องเรียนจากลูกค้า

3. ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา

ในการสร้างองค์กรให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลง องค์กรนั้นจะต้องพร้อมสำหรับการแก้ไขปัญหา มีความคิดสร้างสรรค์เพื่อสร้างคุณค่าใหม่ และมีการถ่ายทอดและเรียนรู้ประสบการณ์ระหว่างกัน มีวัฒนธรรมด้านการสื่อสารและเทคโนโลยีที่ดี บุคลากรมีทัศนคติที่ดีต่อองค์กรและที่สำคัญบุคลากรต้องเข้าใจวัตถุประสงค์และเป้าหมายของกิจการ ซึ่งเรียกว่า องค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) โดยมีปัจจัยพื้นฐานที่ใช้วัดความสำเร็จด้านการเรียนรู้ขององค์กร อันได้แก่ ความสามารถของบุคลากร โครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีและบรรยากาศการทำงาน ซึ่งถ้ามองภาพรวมปัจจัยที่ใช้วัดความสำเร็จด้านการเรียนรู้ขององค์กรแล้วยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่นำมาประกอบการวัด ประกอบด้วย

3.1 ความพอใจของบุคลากร ความพอใจของบุคลากรมีผลต่อทัศนคติที่ดีต่อกิจการ ดังนั้น ความพอใจจึงมีส่วนโดยตรงที่จะทำให้บุคลากรของกิจการทำงานเต็มความสามารถ กิจการควรวัดทัศนคติและความพอใจของบุคลากรอย่างต่อเนื่องเป็นระยะ ๆ

3.2 อัตราการลาออกของบุคลากรระบบจัดการ เพราะเป็นเครื่องชี้วัดถึงความสามารถในการรักษาบุคลากร นอกจากนั้น ควรนำอัตราการลาออกของบุคลากรในระดับปฏิบัติการมาประกอบด้วย

3.3 ผลผลิตของบุคลากรซึ่งอาจวัดจากรายรับต่อบุคลากร ระบบสารสนเทศควรเป็นระบบที่ให้ความรู้แก่บุคลากรสามารถสื่อสารความเข้าใจร่วมกัน ตลอดจนใช้ในการตอบสนองต่อลูกค้าได้อย่างรวดเร็ว

3.4 การสร้างแรงจูงใจการให้สิทธิในการตัดสินใจและการเข้าใจวัตถุประสงค์และเป้าหมายร่วมกันอันจะมีผลทำให้บุคลากรของกิจการทุ่มเทการทำงานอย่างมีทิศทางและได้รับแรงกระตุ้นให้ทำงานให้ประสบผลสำเร็จ

3.5 การทำงานเป็นทีมโดยเฉพาะจากทีมข้ามสายงาน ซึ่งจะทำให้บุคลากรมีการถ่ายทอดทักษะระหว่างกัน กำหนดเป้าหมายร่วมกันและมีกระบวนการควบคุมทางสังคมเพื่อให้งานที่ได้รับมอบหมายประสบความสำเร็จ

4. ด้านการเงิน (Financial Perspective)

การมีผลลัพธ์ทางการเงินถือเป็นผลลัพธ์อันสืบเนื่องมาจากกลยุทธ์และการดำเนินงาน ดังนั้น ผลลัพธ์ทางการเงินควรที่จะเป็นดัชนีวัดความสำเร็จทั้งในปัจจุบันและแสดงถึงแนวโน้มในอนาคตได้ด้วย ซึ่งปัจจัยที่ใช้วัดความสำเร็จทางการเงินแบ่งออกเป็น 3 ปัจจัย คือ

4.1 การเติบโตของรายรับและส่วนประสบความสำเร็จทางการเงินควรต้องเกิดจากการเติบโตของยอดขาย และในการที่จะสะท้อนถึงอนาคตได้ กิจการจำเป็นต้องพิจารณาในรายละเอียดของการเติบโตอย่างจำแนกเป็นกรณีไป เช่น กรณีของผลิตภัณฑ์ใหม่สัดส่วนของการเติบโตและกำไรต้องสูงกว่าผลิตภัณฑ์เดิมจึงจะแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จทางนวัตกรรมของกิจการ หรือในกรณีที่กิจการขยายตลาด ยอดขายที่เพิ่มขึ้นควรเกิดจากการเติบโตทั้ง 2 ตลาด เป็นต้น

4.2 การลดต้นทุนและการปรับปรุงผลิตภาพ ความสามารถในการลดต้นทุนจะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับความได้เปรียบในเชิงแข่งขันและผลกำไรในอนาคตของกิจการ ซึ่งอาจวัดจากอัตราการลดต้นทุนการผลิตต่อหน่วยสัดส่วนของค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อยอดขาย เป็นต้น ส่วนการปรับปรุงผลิตภาพสะท้อนถึงความสามารถของบุคลากรในการสร้างรายรับและผลกำไรให้กับกิจการ โดยกิจการอาจวัดจากรายรับต่อบุคลากร รายรับต่อค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรหรือกำไรต่อค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร เป็นต้น

4.3 การใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ วัดจากอัตราส่วนประสิทธิภาพการใช้สินทรัพย์ เช่น ยอดขายต่อสินทรัพย์ กำไรต่อสินทรัพย์ เป็นต้น สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่เจ้าของผู้ถือหุ้นให้ความสนใจแก่ความสามารถในการหาผลกำไรของกิจการ อาทิเช่น อัตราส่วนกำไรต่อยอดขาย กำไรต่อส่วนของผู้ถือหุ้น เป็นต้น นอกจากนี้ ควรที่จะพิจารณาถึงการจัดการวงจรเงินสด (Cash-to-Cash Cycle) เพราะมีส่วนสำคัญในการสนับสนุนการดำเนินงานของกิจการ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รจนา ผาลลาพัง (2558) ได้ศึกษาผลกระทบของการจัดทำงานประมาณแบบมีส่วนร่วมที่มีผลต่อการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารฝ่ายวางแผนและงบประมาณสถาบัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีงานจัดทำงานประมาณแบบมีส่วนร่วมโดยรวมและเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านความเสมอภาค ด้านความโปร่งใส ด้านประสิทธิภาพ ด้านความยุติธรรม และมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการดำเนินงานโดยรวมและเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา และด้านการเงิน ผู้บริหารฝ่ายวางแผนและงบประมาณสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ที่มีประภ

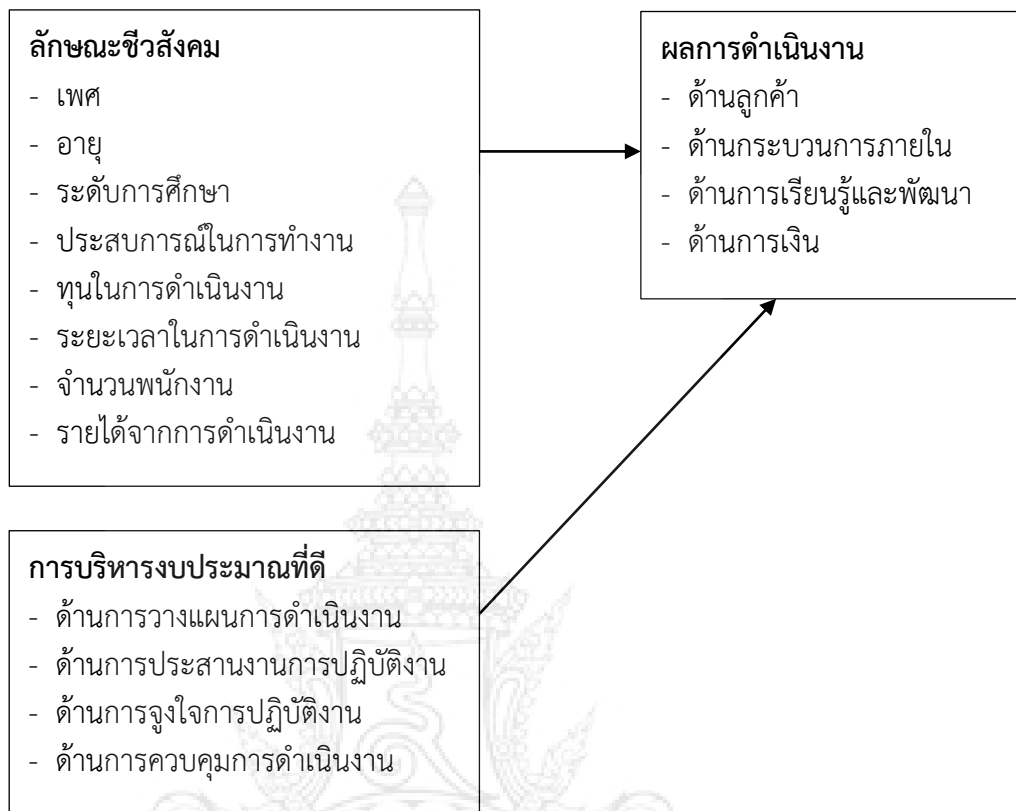
ของสถาบันอุดมศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดทำงบประมาณแบบมีส่วนร่วมด้านความโปร่งใสแตกต่างกัน ผู้บริหารฝ่ายวางแผนและงบประมาณสถาบันที่มีประเภทของสถาบันอุดมศึกษาจำนวนบุคลากรทั้งหมดในปัจจุบัน รายได้รวมต่อปี จำนวนนิสิต/นักศึกษาในปัจจุบัน จำนวนสาขาวิชาที่เปิดสอนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีผลการดำเนินงานไม่แตกต่างกัน จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์และผลกระทบ พบว่า 1) การจัดทำงบประมาณแบบมีส่วนร่วม ด้านความเสมอภาค มีความสัมพันธ์และผลกระทบกับผลการดำเนินงาน ด้านการเงิน 2) การจัดทำงบประมาณแบบมีส่วนร่วม ด้านประสิทธิภาพ มีความสัมพันธ์และผลกระทบกับผลการดำเนินงานด้านกระบวนการภายใน ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา และ 3) การจัดทำงบประมาณแบบมีส่วนร่วมด้านความยุติธรรม มีความสัมพันธ์และผลกระทบกับผลการดำเนินงานโดยรวมและด้านการเงิน โดยสรุป การจัดทำงบประมาณแบบมีส่วนร่วม มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย เสาวณี แสันทวีสุข (2558) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการจัดทำงบประมาณแบบมีส่วนร่วมกับความสำเร็จในองค์กรของธนาคารออมสินในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า ผู้จัดการธนาคารออมสินมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิผลการจัดทำงบประมาณแบบมีส่วนร่วมโดยรวมและเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการได้ข้อมูลที่มีคุณภาพ ด้านการสร้างแรงจูงใจให้แก่พนักงาน ด้านการหลอมรวมวัฒนธรรม และด้านการประเมินผลงานทำได้ง่ายขึ้น และผู้จัดการธนาคารออมสินมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีความสำเร็จในองค์กรโดยรวมและเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการเงิน ด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน และด้านการเรียนรู้และการพัฒนา ผู้จัดการธนาคารออมสินที่มีจำนวนบุคลากรแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิผลการจัดทำงบประมาณแบบมีส่วนร่วมโดยรวมแตกต่างกัน และผู้จัดการธนาคารออมสินที่มีจำนวนพื้นที่ให้บริการแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิผลการจัดทำงบประมาณแบบมีส่วนร่วมด้านการได้ข้อมูลที่มีคุณภาพแตกต่างกัน จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์และผลกระทบ พบว่า 1) ประสิทธิผลการจัดทำงบประมาณแบบมีส่วนร่วม ด้านการได้ข้อมูลที่มีคุณภาพ มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับความสำเร็จในองค์กร ด้านการเงิน 2) ประสิทธิผลการจัดทำงบประมาณแบบมีส่วนร่วม ด้านการหลอมรวมวัฒนธรรม มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับความสำเร็จในองค์กรโดยรวม ด้านการเงิน ด้านกระบวนการภายใน และด้านการเรียนรู้และการพัฒนา และ 3) ประสิทธิผลการจัดทำงบประมาณแบบมีส่วนร่วม ด้านการประเมินผลงานทำได้ง่ายขึ้น มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับความสำเร็จในองค์กร ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา โดยสรุป ประสิทธิผลการจัดทำงบประมาณแบบมีส่วนร่วมมีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับความสำเร็จในองค์กร พลอยเพชร พรหมรัตน์ (2558) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงบประมาณที่ดีกับผลการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทผลิตภัณฑ์อาหารในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีการบริหารงบประมาณที่ดีโดยรวมและเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการวางแผนการดำเนินงาน ด้านการประสานงานการปฏิบัติงาน ด้านการมุ่งเน้นการปฏิบัติงาน และด้านการควบคุมการดำเนินงานและผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีผลการดำเนินงานโดยรวมและเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา และด้านการเงิน ผู้บริหาร

ฝ่ายบัญชีธุรกิจ ที่มีจำนวนพนักงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีการบริหารงบประมาณที่ดีโดยรวม ด้านการประสานงานการปฏิบัติงาน และด้านการจูงใจการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจที่มีจำนวนพนักงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีผลการดำเนินงานโดยรวม ด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา และด้านการเงินแตกต่างกัน จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์และผลกระทบ พบว่า 1) การบริหารงบประมาณที่ดี ด้านการวางแผนการดำเนินงาน มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับผลการดำเนินงานโดยรวมด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน และด้านการเรียนรู้และพัฒนา และ 2) การบริหารงบประมาณที่ดี ด้านการควบคุมการดำเนินงาน มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับผลการดำเนินงาน ด้านลูกค้า และด้านกระบวนการภายใน พิทักษ์ แสง (2554) ได้ศึกษาผลกระทบประสิทธิภาพการบริหารงบประมาณที่มีต่อผลการดำเนินงานของธนาคารออมสิน พบว่า มีความเห็นด้วยเกี่ยวกับการมีประสิทธิภาพ การบริหารงบประมาณโดยรวมและเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการบริหารงานและการร่วมมือภายในองค์กร เช่น ธนาคารให้ความสำคัญกับพนักงานทุกระดับในการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและนำมาปรับประยุกต์ใช้ในการบริหารงบประมาณอยู่เสมอ ธนาคารสนับสนุนให้ผู้บังคับบัญชาได้เสนอแนะแนวทางในการดำเนินงานที่เหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุดในการบริหารงบประมาณ ธนาคารส่งเสริมให้พนักงานปรับปรุงรูปแบบกระบวนการทำงานให้มีความทันสมัยและง่ายต่อการปฏิบัติงาน ทำให้ลูกค้าได้รับความสะดวกในการใช้บริการมากยิ่งขึ้น ธนาคารให้ความสำคัญในการกระตุ้นและสร้างความเข้าใจให้กับบุคลากรทุกระดับให้เห็นถึงความสำคัญต่อการจัดทำงบประมาณให้ประสบผลสำเร็จ และธนาคารส่งเสริมให้บุคลากรทุกระดับเข้าใจถึงวัตถุประสงค์เป้าหมายและวิธีการดำเนินงาน และพร้อมที่จะช่วยเหลือร่วมมือให้บรรลุเป้าหมายความสำเร็จอย่างภาคภูมิใจและเต็มใจ

กรอบแนวคิดในการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ มุ่งศึกษาการบริหารงบประมาณที่ดีกับผลการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาการบริหารงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับผลการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และกำหนดการบริหารงบประมาณที่มีผลต่อการดำเนินงานนั้น กำหนดโดยอาศัยแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องร่วมกับผลที่ได้จากการประมวลเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ ทำให้พบว่า การบริหารงบประมาณที่ดีประกอบด้วย 4 ตัวแปร คือ การวางแผนการดำเนินงาน การประสานงานการปฏิบัติงาน การจูงใจการปฏิบัติงาน และการควบคุมการดำเนินงาน ซึ่งสรุปความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ดังแสดงต่อไปนี้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. ลักษณะชีวสังคมของผู้บริหารฝ่ายบัญชีที่แตกต่างกัน มีผลต่อผลการดำเนินงาน
2. ลักษณะชีวสังคมของบริษัทที่แตกต่างกัน มีผลต่อผลการดำเนินงาน
3. การบริหารงบประมาณที่ดีมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงาน

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการบริหารงบประมาณที่ดีกับผลการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงบประมาณที่ดีกับผลการดำเนินงานของธุรกิจ ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

3.1 การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ คือ ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ คือ ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี จำนวน 250 คน การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973, อ้างถึงใน อุไรวรรณ ชนะภักดี, 2553: 39) ที่ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 0.05 กลุ่มตัวอย่าง 250 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 การกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น จากการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ แล้วนำมาประยุกต์เป็นข้อคำถามในร่างแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะชีวสังคม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ประกอบด้วยข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะชีวสังคม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ประกอบด้วยข้อมูลทั่วไปของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ ทุนในการดำเนินงาน ระยะเวลาในการดำเนินงาน จำนวนพนักงาน และรายได้จากการดำเนินงาน

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณที่ดีของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีลักษณะเป็นแบบมาตราวัดประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผนการดำเนินงาน ด้านการประสานงานการปฏิบัติงาน ด้านการจูงใจการปฏิบัติงาน และด้านการควบคุมการดำเนินงาน

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีลักษณะเป็นแบบมาตราวัดประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเรียนรู้และพัฒนา และด้านการเงิน

การศึกษาเรื่องการบริหารงบประมาณที่ดีกับผลการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร นั้น ส่วนที่ 3 และ 4 ในแบบสอบถาม ผู้วิจัยใช้ระดับตามมาตราวัดแบบลิเคิร์ท (Liker's Scale) ในระดับความพึงพอใจ ซึ่งเกณฑ์ในการให้คะแนนดังนี้

- 5 หมายความว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีมีความคิดเห็นมากที่สุด
- 4 หมายความว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีมีความคิดเห็นมาก
- 3 หมายความว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีมีความคิดเห็นปานกลาง
- 2 หมายความว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีมีความคิดเห็นน้อย
- 1 หมายความว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีมีความคิดเห็นน้อยที่สุด

ผลการให้คะแนนที่ได้นำมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พร้อมกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน โดยกำหนดคะแนน แบ่งเป็น 5 ระดับเท่า ๆ กัน ใช้วิธีการคำนวณความกว้างของอัตรภาคชั้น ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

การแปลความหมาย กำหนดเกณฑ์ดังนี้ (อุไรวรรณ ชนะภักดี, 2553)

คะแนน 4.21 – 5.00 คะแนน หมายความว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีมีความคิดเห็นมากที่สุด

คะแนน 3.41 - 4.20 คะแนน หมายความว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีมีความคิดเห็นมาก

คะแนน 2.61 - 3.40 คะแนน หมายความว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีมีความคิดเห็นปานกลาง

คะแนน 1.81 – 2.60 คะแนน หมายความว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีมีความคิดเห็นน้อย
 คะแนน 1.00 – 1.80 คะแนน หมายความว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีมีความคิดเห็นน้อยที่สุด

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อผลการดำเนินงาน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

- 3.3.1 รวบรวมแบบสอบถามได้รับการประเมินทุกคำถาม เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ 250 ฉบับ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง
- 3.3.2 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบในแบบสอบถาม
- 3.3.3 จัดหมวดหมู่ของข้อมูลในแบบสอบถามเพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติ

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

เมื่อทำการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามครบตามจำนวนแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสอบถามทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ แปลงข้อมูลและเข้ารหัสทำการประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อคำนวณค่าสถิติต่างๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดที่จะวิเคราะห์ ดังนี้ ใช้สถิติแบบพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อบรรยายข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของ นักศึกษาระดับปริญญาตรีของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา และการทดสอบสมมติฐานในเชิงสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลได้ 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะชีวสังคมของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี ประกอบด้วย 1. ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน 2. ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ ทุนในการดำเนินงาน ระยะเวลาในการดำเนินงาน จำนวนพนักงาน และรายได้จากการดำเนินงาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติแบบพรรณนา (Description Statistics) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรีเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณที่ดี ประกอบด้วย ด้านการวางแผนการดำเนินงาน ด้านการประสานงานการปฏิบัติงาน ด้านการจูงใจในการปฏิบัติงาน และด้านควบคุมการดำเนินงาน และความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรีเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน ประกอบด้วยท ด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเรียนรู้และพัฒนา และด้านการเงิน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) เป็นการทดสอบสมมติฐานในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทางด้านตัวแปร 2

กลุ่ม ใช้ค่า t-test และในการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ย ของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้ค่า F-test โดยเป็นการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One- Way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ถ้าพบนัยสำคัญจะทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบความแปรปรวนแบบ LSD และการวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ทดสอบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ของการบริหารงบประมาณที่ดีต่อผลการดำเนินงานของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรี โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการบริหารงบประมาณที่ดีกับผลการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร จำนวน 250 คนโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าสถิติ โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปทางสำหรับสังคมศาสตร์ โดยผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ลักษณะชีวสังคมของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี

4.2 การวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณที่ดีและผลการดำเนินงานของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี

4.3 การทดสอบสมมติฐานโดยมีสัญลักษณ์และความหมายที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{X}	=	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	=	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
p	=	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่วิเคราะห์ได้
t	=	ค่าทดสอบความแปรปรวนระหว่าง 2 กลุ่ม
F	=	ค่าทดสอบความแปรปรวนตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป
SS	=	ค่าผลบวกของความเบี่ยงเบนมาตรฐานยกกำลังสอง
MS	=	ค่าผลต่างของความเบี่ยงเบนมาตรฐานยกกำลังสอง
VIF	=	ค่าทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม (Variance Inflation Factor)
*	=	มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05
**	=	มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

4.1 การวิเคราะห์ลักษณะชีวสังคมของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี

การวิเคราะห์ลักษณะชีวสังคมของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี ประกอบด้วย 1. ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน 2. ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ ทุนในการดำเนินงาน ระยะเวลาในการ

ดำเนินงาน จำนวนพนักงาน และรายได้จากการดำเนินงาน โดยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตาราง 4.1 ความถี่ และค่าร้อยละ ตามข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี

ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร	จำนวน 250 คน	ร้อยละ 100%
เพศ		
ชาย	63	25.20
หญิง	187	74.80
อายุ		
น้อยกว่า 30 ปี	15	6.00
30 – 40 ปี	134	53.60
41 – 50 ปี	98	39.20
มากกว่า 50 ปี	3	1.20
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรีหรือต่ำกว่า	218	87.20
สูงกว่าปริญญาตรี	32	12.80
ประสบการณ์ในการทำงาน		
น้อยกว่า 5 ปี	8	3.20
5 – 10 ปี	61	24.40
11 – 15 ปี	129	51.60
มากกว่า 15 ปี	52	20.80

จากตาราง 4.1 ผลการวิเคราะห์ทั่วไปของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี ของผู้ตอบแบบสอบถามเรื่อง การบริหารงบประมาณที่ดีกับผลการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร จำนวน 250 คน จำแนกตามตัวแปรดังนี้

เมื่อจำแนกตามเพศ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 74.80 และเพศชายมีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 25.20 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามอายุ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 30 – 40 ปี จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 53.60 รองลงมา มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 39.20 มีอายุน้อยกว่า 30 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 และมีอายุมากกว่า 50 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่า มีจำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 87.20 และมีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 12.80 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 11 – 15 ปี จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 51.60 รองลงมา มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 5 – 10 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 24.40 มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 20.80 และมีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.20 ตามลำดับ

ตาราง 4.2 ความถี่ และค่าร้อยละ ตามข้อมูลทั่วไปของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรี

ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
	250 คน	100%
ทุนในการดำเนินงาน		
ต่ำกว่า 30,000,000 บาท	34	13.60
30,000,000 – 50,000,000 บาท	82	32.80
50,000,001 – 90,000,000 บาท	111	44.40
มากกว่า 90,000,000 บาท	23	9.20
ระยะเวลาในการดำเนินงาน		
น้อยกว่า 5 ปี	12	4.80
5 – 10 ปี	60	24.00
11 – 15 ปี	85	34.00
มากกว่า 15 ปี	93	37.20
จำนวนพนักงาน		
น้อยกว่า 50 คน	18	7.20
50 – 100 คน	47	18.80
100 – 150 คน	82	32.80
มากกว่า 150 คน	103	41.20

ตาราง 4.2 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจ	จำนวน 250 คน	ร้อยละ 100%
รายได้จากการดำเนินงาน		
ต่ำกว่า 30,000,000 บาท	20	8.00
30,000,000 – 60,000,000 บาท	93	37.20
60,000,001 – 90,000,000 บาท	111	44.40
มากกว่า 90,000,000 บาท	26	10.40

จากตาราง 4.2ผลการวิเคราะห์ทั่วไปของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี ของผู้ตอบแบบสอบถามเรื่อง การบริหารงบประมาณที่ดีกับผลการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร จำนวน 250 คน จำแนกตามตัวแปรดังนี้

เมื่อจำแนกตามทุนในการดำเนินงาน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีทุนในการดำเนินงานระหว่าง 50,000,001 – 90,000,000บาทจำนวน 111คน คิดเป็นร้อยละ 44.40 รองลงมามีทุนในการดำเนินงานระหว่าง 30,000,000 – 50,000,000 บาท จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 32.80 มีทุนในการดำเนินงานต่ำกว่า 30,000,000บาท จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 13.60 และมีทุนในการดำเนินงานมากกว่า 90,000,000บาท จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 9.20 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินงาน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีระยะเวลาในการดำเนินงานมากกว่า 15 ปีจำนวน 93คน คิดเป็นร้อยละ 37.20 รองลงมามีระยะเวลาในการดำเนินงานระหว่าง 11 – 15 ปี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 มีระยะเวลาในการดำเนินงานระหว่าง 5 – 10 ปี จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 และมีระยะเวลาในการดำเนินงานน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามจำนวนพนักงาน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีจำนวนพนักงานมากกว่า 150 คนจำนวน 103คน คิดเป็นร้อยละ 41.20 รองลงมามีจำนวนพนักงานระหว่าง 100 – 150 คน จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 32.80 มีจำนวนพนักงานระหว่าง 50 – 100คน จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 18.80 และมีจำนวนพนักงานน้อยกว่า 50คน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.20 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามรายได้จากการดำเนินงาน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีรายได้จากการดำเนินงานระหว่าง 60,000,001 – 90,000,000 บาทจำนวน 111คน คิดเป็นร้อยละ 44.40 รองลงมามีรายได้จากการดำเนินงานระหว่าง 30,000,000 – 60,000,000 บาท จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 37.20 มีรายได้จากการดำเนินงานมากกว่า 90,000,000 บาท

จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 10.40 และมีรายได้จากการดำเนินงานต่ำกว่า 30,000,000 บาท
จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 ตามลำดับ

4.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณที่ดีและผลการดำเนินงานของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณที่ดีของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี ประกอบด้วย ด้านการวางแผนการดำเนินงาน ด้านการประสานงานการปฏิบัติงาน ด้านการจูงใจการปฏิบัติงาน และด้านการควบคุมการดำเนินงาน โดยการแจกแจงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตาราง 4.3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณที่ดีของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี (n = 250)

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณที่ดี	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	อันดับที่
ด้านการวางแผนการดำเนินงาน	4.07	.565	มาก	1
ด้านการประสานงานการปฏิบัติงาน	3.97	.536	มาก	2
ด้านการจูงใจการปฏิบัติงาน	3.83	.609	มาก	3
ด้านการควบคุมการดำเนินงาน	3.78	.566	มาก	4
โดยรวม	3.91	.450	มาก	

จากตาราง 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงบประมาณที่ดี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = .450) และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี รายด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวางแผนการดำเนินงาน ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = .565) ด้านการประสานงานการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = .536) ด้านการจูงใจการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = .609) และด้านการควบคุมการดำเนินงาน ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = .566) ตามลำดับ

ตาราง 4.4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจงคะแนนระดับความคิดเห็นของ
ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี
ต่อการบริหารงบประมาณที่ดี ด้านการวางแผนการดำเนินงาน (n = 250)

ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชี	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	อันดับที่
ด้านการวางแผนการดำเนินงาน				
1. กิจการมีการกำหนดวิสัยทัศน์หรือภารกิจ กับกลยุทธ์ที่เชื่อมโยงวัตถุประสงค์และ เป้าหมายของกิจการ	3.97	.614	มาก	5
2. กิจการมีการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จ และเป้าหมายความสำเร็จที่ชัดเจน	4.05	.602	มาก	4
3. กิจการนำระบบงบประมาณมาใช้ในการ วางแผนการดำเนินงานเพื่อให้เป็นแนวทาง ในการปฏิบัติงานของทุกฝ่าย	4.10	.642	มาก	3
4. กิจการนำระบบงบประมาณมาใช้ในการ วางแผนทั้งระยะสั้นและระยะยาว	4.11	.683	มาก	2
5. กิจการให้ความสำคัญกับการบริหาร งบประมาณเพื่อผลการดำเนินงานที่ดี	4.12	.693	มาก	1
รวม	4.07	.565	มาก	

จากตาราง 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงบประมาณที่ดีด้านการ
วางแผนการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = .565) เมื่อพิจารณาเป็นราย
ข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ กิจการให้ความสำคัญกับการบริหาร
งบประมาณเพื่อผลการดำเนินงานที่ดี ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = .693) รองลงมา กิจการนำระบบ
งบประมาณมาใช้ในการวางแผนทั้งระยะสั้นและระยะยาว ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = .683) กิจการนำระบบ
งบประมาณมาใช้ในการวางแผนการดำเนินงานเพื่อให้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของทุกฝ่าย (\bar{X}
= 4.10, S.D. = .642) กิจการมีการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จและเป้าหมายความสำเร็จที่ชัดเจน (\bar{X}
= 4.05, S.D. = .602) และกิจการมีการกำหนดวิสัยทัศน์หรือภารกิจกับกลยุทธ์ที่เชื่อมโยง
วัตถุประสงค์และเป้าหมายของกิจการ ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = .614) ตามลำดับ

ตาราง 4.5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจงคะแนนระดับความคิดเห็นของ
ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี
ต่อการบริหารงบประมาณที่ดี ด้านการประสานงานการปฏิบัติงาน (n = 250)

ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชี	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	อันดับที่
ด้านการประสานงานการปฏิบัติงาน				
1. กิจการนำระบบงบประมาณมาช่วยในการตัดสินใจใช้ทรัพยากรให้สอดคล้องกับแผนงานที่กำหนด	3.83	.645	มาก	5
2. กิจการนำระบบงบประมาณมาช่วยในการประสานงานการปฏิบัติของแต่ละฝ่าย	3.94	.649	มาก	4
3. กิจการมีโครงสร้างการบริหารงานและการแบ่งสายงานอย่างชัดเจน	4.05	.609	มาก	1
4. กิจการมุ่งเน้นให้มีการนำการบริหารงบประมาณมาช่วยกำหนดสัดส่วนงานให้สอดคล้องกับงบประมาณที่ได้จัดสรรไว้	4.04	.667	มาก	2
5. กิจการมีการมอบหมายงานและทำความเข้าใจขั้นตอนการปฏิบัติงาน	4.02	.682	มาก	3
รวม	3.97	.536	มาก	

จากตาราง 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงบประมาณที่ดี ด้านการประสานงานการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = .536) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ กิจการมีโครงสร้างการบริหารงานและการแบ่งสายงานอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = .609) รองลงมา กิจการมุ่งเน้นให้มีการนำการบริหารงบประมาณมาช่วยกำหนดสัดส่วนงานให้สอดคล้องกับงบประมาณที่ได้จัดสรรไว้ ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = .667) กิจการมีการมอบหมายงานและทำความเข้าใจขั้นตอนการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = .682) กิจการนำระบบงบประมาณมาช่วยในการประสานงานการปฏิบัติของแต่ละฝ่าย ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = .649) และกิจการนำระบบงบประมาณมาช่วยในการตัดสินใจใช้ทรัพยากรให้สอดคล้องกับแผนงานที่กำหนด ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = .645) ตามลำดับ

ตาราง 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจงคะแนนระดับความคิดเห็นของ
ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี
ต่อการบริหารงบประมาณที่ดี ด้านการจูงใจในการปฏิบัติงาน (n = 250)

ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชี	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	อันดับที่
ด้านการจูงใจในการปฏิบัติงาน				
1. กิจการมีการจัดและคัดเลือกบุคคลให้ เหมาะสมกับงานและโครงสร้างของธุรกิจ	3.82	.655	มาก	3
2. กิจการมีการเปิดโอกาสให้พนักงานได้ แสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็น ของพนักงาน	3.88	.680	มาก	2
3. กิจการมีการผลักดันและเปิดโอกาสให้ พนักงานมีความเจริญก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง	3.90	.705	มาก	1
4. กิจการมีการสร้างแรงจูงใจให้พนักงาน ทำงานตามที่สั่งการ	3.82	.745	มาก	4
5. กิจการมีจัดการฝึกอบรมให้กับพนักงาน อย่างสม่ำเสมอ	3.74	.807	มาก	5
รวม	3.83	.609	มาก	

จากตาราง 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงบประมาณที่ดี ด้านการ
จูงใจในการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = .609) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ
โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ กิจการมีการผลักดันและเปิดโอกาสให้พนักงานมี
ความเจริญก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = .705) รองลงมา กิจการมีการเปิดโอกาสให้
พนักงานได้แสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของพนักงาน ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = .680) กิจการมี
การจัดและคัดเลือกบุคคลให้เหมาะสมกับงานและโครงสร้างของธุรกิจ ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = .655)
กิจการมีการสร้างแรงจูงใจให้พนักงานทำงานตามที่สั่งการ ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = .745) และกิจการมี
จัดการฝึกอบรมให้กับพนักงานอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = .807) ตามลำดับ

ตาราง 4.7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจงคะแนนระดับความคิดเห็นของ
ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี
ต่อการบริหารงบประมาณที่ดี ด้านการควบคุมการดำเนินงาน (n = 250)

ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชี	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	อันดับที่
ด้านการควบคุมการดำเนินงาน				
1. กิจการมีการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานหรือการแบ่งแยกหน้าที่ตามความรับผิดชอบอย่างชัดเจน	3.45	.688	มาก	5
2. กิจการนำข้อมูลที่ได้จากระบบงบประมาณมาใช้ในการประเมินระบบการควบคุมภายในให้มีความเหมาะสม	3.72	.655	มาก	4
3. กิจการมีการเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานจริงกับแผนที่วางไว้	3.89	.655	มาก	3
4. กิจการให้ความสำคัญกับการนำข้อมูลที่ได้จากการบริหารงบประมาณมาช่วยในการควบคุมรายได้ ค่าใช้จ่าย และต้นทุนการผลิต	3.90	.713	มาก	2
5. กิจการมีการนำผลต่างการปฏิบัติงานทั้งผลต่างที่น่าพอใจและไม่น่าพอใจมาพิจารณาหาสาเหตุเพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานต่อไป	3.95	.710	มาก	1
รวม	3.78	.566	มาก	

จากตาราง 4.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงบประมาณที่ดี ด้านการควบคุมการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = .566) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ กิจการมีการนำผลต่างการปฏิบัติงานทั้งผลต่างที่น่าพอใจและไม่น่าพอใจมาพิจารณาหาสาเหตุเพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานต่อไป ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = .710) รองลงมา กิจการให้ความสำคัญกับการนำข้อมูลที่ได้จากการบริหารงบประมาณมาช่วยในการควบคุมรายได้ ค่าใช้จ่าย และต้นทุนการผลิต ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = .713)

กิจกรรมมีการเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานจริงกับแผนที่วางไว้ ($\bar{X} = 3.89, S.D. = .655$) กิจกรรมนำข้อมูลที่ได้จากระบบงบประมาณมาใช้ในการประเมินระบบการควบคุมภายในให้มีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.72, S.D. = .655$) และกิจกรรมมีการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานหรือการแบ่งแยกหน้าที่ตามความรับผิดชอบอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.45, S.D. = .688$) ตามลำดับ

ตาราง 4.8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี (n = 250)

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับ	
			ความ คิดเห็น	อันดับที่
ด้านลูกค้า	3.92	.591	มาก	1
ด้านกระบวนการภายใน	3.87	.528	มาก	2
ด้านการเรียนรู้และพัฒนา	3.82	.609	มาก	4
ด้านการเงิน	3.87	.613	มาก	3
โดยรวม	3.88	.472	มาก	

จากตาราง 4.8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี มีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88, S.D. = .472$) และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี รายด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านลูกค้า ($\bar{X} = 3.92, S.D. = .591$) ด้านกระบวนการภายใน ($\bar{X} = 3.87, S.D. = .528$) ด้านการเงิน ($\bar{X} = 3.87, S.D. = .613$) และด้านการเรียนรู้และพัฒนา ($\bar{X} = 3.82, S.D. = .613$) ตามลำดับ

ตาราง 4.9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจงคะแนนระดับความคิดเห็นของ
ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี
ต่อผลการดำเนินงาน ด้านลูกค้า (n = 250)

ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชี	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	อันดับที่
ด้านลูกค้า				
1. กิจการมีจำนวนลูกค้าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง	3.88	.626	มาก	4
2. กิจการมีลูกค้ากลับมาใช้บริการซ้ำหรือใช้บริการอย่างสม่ำเสมอ	3.96	.645	มาก	2
3. กิจการสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าด้วยการออกผลิตภัณฑ์ใหม่	3.95	.701	มาก	3
4. กิจการมีการนำข้อเสนอแนะติชมของลูกค้ามาวิเคราะห์และปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง	3.97	.705	มาก	1
5. กิจการสามารถปรับตัวและเปลี่ยนแปลงเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าได้ตลอดเวลา	3.86	.776	มาก	5
รวม	3.92	.591	มาก	

จากตาราง 4.9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี มีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงาน ด้านลูกค้าโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = .591) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ กิจการมีการนำข้อเสนอแนะติชมของลูกค้ามาวิเคราะห์และปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = .705) รองลงมา กิจการมีลูกค้ากลับมาใช้บริการซ้ำหรือใช้บริการอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = .645) กิจการสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าด้วยการออกผลิตภัณฑ์ใหม่ ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = .701) กิจการมีจำนวนลูกค้าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = .626) และกิจการสามารถปรับตัวและเปลี่ยนแปลงเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าได้ตลอดเวลา ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = .776) ตามลำดับ

ตาราง 4.10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจงคะแนนระดับความคิดเห็นของ
ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี
ต่อผลการดำเนินงาน ด้านกระบวนการภายใน (n = 250)

ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชี	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	อันดับที่
ด้านกระบวนการภายใน				
1. กิจการมีการผลิตภัณฑที่มีคุณภาพหรือได้ รับรองมาตรฐานและสามารถสร้างความ เชื่อมั่นให้ลูกค้าได้	3.78	.611	มาก	5
2. กิจการมีระบบสรรหาหรือคัดเลือก พนักงานที่มีความสามารถตรงกับงานที่ ได้รับมอบหมาย	3.82	.630	มาก	4
3. กิจการมีการปรับปรุงระบบเทคโนโลยี สารสนเทศอย่างสม่ำเสมอ	3.86	.689	มาก	3
4. กิจการมีการพัฒนาความรู้ความสามารถ และทักษะของพนักงานอย่างสม่ำเสมอ	3.92	.657	มาก	2
5. กิจการมีระบบการตรวจสอบคุณภาพ อย่างต่อเนื่อง	3.98	.711	มาก	1
รวม	3.87	.528	มาก	

จากตาราง 4.10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี มีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงาน ด้านกระบวนการ
ภายในโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87, S.D. = .528$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับ
ตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ กิจการมีการผลิตภัณฑที่มีคุณภาพหรือได้รับรองมาตรฐานและ
สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้ลูกค้าได้ ($\bar{X} = 3.98, S.D. = .711$) รองลงมา กิจการมีการพัฒนาความรู้
ความสามารถและทักษะของพนักงานอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.92, S.D. = .657$) กิจการมีการปรับปรุง
ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.86, S.D. = .689$) กิจการมีระบบสรรหาหรือ
คัดเลือกพนักงานที่มีความสามารถตรงกับงานที่ได้รับมอบหมาย ($\bar{X} = 3.82, S.D. = .630$) และ
กิจการมีการผลิตภัณฑที่มีคุณภาพหรือได้รับรองมาตรฐานและสามารถสร้างความเชื่อมั่นให้ลูกค้าได้
($\bar{X} = 3.78, S.D. = .611$) ตามลำดับ

ตาราง 4.11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจงคะแนนระดับความคิดเห็นของ
ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี
ต่อผลการดำเนินงาน ด้านการเรียนรู้และพัฒนา (n = 250)

ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชี	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	อันดับที่
ด้านการเรียนรู้และพัฒนา				
1. กิจการวิจัยและพัฒนาคุณภาพของ ผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง	3.84	.675	มาก	3
2. กิจการมีการพัฒนาบุคลากรให้เกิดการ เรียนรู้อย่างต่อเนื่องและปฏิบัติงานได้อย่าง มีประสิทธิภาพ	3.88	.672	มาก	1
3. กิจการมีการนำเทคโนโลยีใหม่มาใช้ใน การผลิตสินค้าอย่างต่อเนื่อง	3.84	.705	มาก	4
4. กิจการมีแผนการพัฒนาบุคลากรที่ ชัดเจน	3.86	.750	มาก	2
5. กิจการมีการออกผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ อย่าง ต่อเนื่อง	3.72	.808	มาก	5
รวม	3.83	.609	มาก	

จากตาราง 4.11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี มีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงาน ด้านการเรียนรู้และพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = .609) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ กิจการมีการพัฒนาบุคลากรให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = .672) รองลงมา กิจการมีแผนการพัฒนาบุคลากรที่ชัดเจน ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = .750) กิจการวิจัยและพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = .675) กิจการมีการนำเทคโนโลยีใหม่มาใช้ในการผลิตสินค้าอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = .705) และกิจการมีการออกผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = .808) ตามลำดับ

ตาราง 4.12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแจกแจงคะแนนระดับความคิดเห็นของ
ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี
ต่อผลการดำเนินงาน ด้านการเงิน (n = 250)

ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชี	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	อันดับที่
ด้านการเงิน				
1. กิจการมีรายได้จากการขายสินค้าเพิ่มขึ้น อย่างต่อเนื่อง	3.94	.691	มาก	3
2. กิจการมีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มมากขึ้น	3.95	.687	มาก	2
3. กิจการมีผลกำไรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง	4.00	.691	มาก	1
4. กิจการมีอัตราผลตอบแทนจากการ ลงทุนเพิ่มขึ้น	3.84	.681	มาก	4
5. กิจการสามารถลดต้นทุนจากการ ดำเนินงานได้มากกว่าปีที่ผ่านมา	3.66	.827	มาก	5
รวม	3.88	.613	มาก	

จากตาราง 4.12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี มีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงาน ด้านการเงิน
โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = .613) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตาม
ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ กิจการมีผลกำไรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = .691)
รองลงมา กิจการมีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = .687) กิจการมีรายได้จากการขาย
สินค้าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = .691) กิจการมีอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน
เพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = .681) และกิจการสามารถลดต้นทุนจากการดำเนินงานได้มากกว่าปีที่
ผ่านมา ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = .827) ตามลำดับ

4.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิต
อาหารในเขตมีนบุรี ที่มีลักษณะชีวสังคมที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงาน
แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรี ที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานแตกต่างกัน

ตาราง 4.13 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรีต่อผลการดำเนินงานในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ

ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีต่อผลการดำเนินงาน	เพศ				t	P
	ชาย		หญิง			
	(n = 63)	(n = 187)	(n = 63)	(n = 187)		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ด้านลูกค้า	3.98	.565	3.90	.600	.883	.681
ด้านกระบวนการภายใน	3.92	.527	3.86	.529	.789	.805
ด้านการเรียนรู้และพัฒนา	3.82	.597	3.83	.615	-.087	.931
ด้านการเงิน	3.88	.589	3.88	.622	-.009	.906
โดยรวม	3.90	.459	3.87	.477	.466	.758

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.13 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรีต่อผลการดำเนินงานจำแนกตามเพศ พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรีต่อผลการดำเนินงาน โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยเพศชาย ($\bar{X} = 3.90$) มีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานโดยรวมสูงกว่าเพศหญิง ($\bar{X} = 3.87$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรีที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเรียนรู้และพัฒนา และด้านการเงินไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.2 ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรี ที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานแตกต่างกัน

ตาราง 4.14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่าย
บัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรีต่อผลการ
ดำเนินงานแต่ละด้าน จำแนกตามอายุ

ผู้บริหารฝ่ายบัญชีของธุรกิจ ต่อผลการดำเนินงาน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P
1. ด้านลูกค้า	ระหว่างกลุ่ม	2.608	3	.869	2.532	.058
	ภายในกลุ่ม	84.468	246	.343		
	รวม	87.076	249			
2. ด้านกระบวนการภายใน	ระหว่างกลุ่ม	2.275	3	.758	2.772	.042*
	ภายในกลุ่ม	67.309	246	.274		
	รวม	69.584	249			
3. ด้านการเรียนรู้และพัฒนา	ระหว่างกลุ่ม	1.965	3	.655	1.777	.152
	ภายในกลุ่ม	90.679	246	.369		
	รวม	92.644	249			
4. ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	2.608	3	.869	2.351	.073
	ภายในกลุ่ม	90.958	246	.370		
	รวม	93.565	249			
ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิต อาหารในเขตมินบุรีต่อผลการ ดำเนินงาน โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.959	3	.653	2.996	.031
	ภายในกลุ่ม	53.617	246	.218		
	รวม	55.576	249			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.14 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรีต่อผลการดำเนินงาน จำแนกตามอายุ พบว่า มีระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรี ต่อผลการดำเนินงาน โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน จำแนกตามอายุ พบว่า

- ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน พบว่า มีความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานด้านกระบวนการภายในแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

- สำหรับด้านลูกค้าด้านการเรียนรู้และพัฒนาและด้านการเงินพบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 4.15 การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรี จำแนกตามอายุ
โดยรวม เป็นรายคู่

อายุ	Mean	อายุ			
		น้อยกว่า 30 ปี	30 – 40 ปี	41 – 50 ปี	มากกว่า 50 ปี
	\bar{X}	3.600	3.864	3.917	4.333
น้อยกว่า 30 ปี	3.600		-.264* (.127)	-.317* (.129)	-.733* (.295)
30 – 40 ปี	3.864			-.053 (.062)	-.468 (.272)
41 – 50 ปี	3.917				-.415 (.273)
มากกว่า 50 ปี	4.333				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.15 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรี ต่อผลการดำเนินงานโดยรวม จำแนกตามอายุ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 คู่ คือ

ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรี ที่มีอายุระหว่าง 30 – 40 ปี ($\bar{X} = 3.864$) อายุระหว่าง 41 – 50 ปี ($\bar{X} = 3.917$) และอายุมากกว่า 50 ปี ($\bar{X} = 4.333$) มีความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานโดยรวม ที่ดีกว่าอายุน้อยกว่า 30 ปี ($\bar{X} = 3.600$)

ตาราง 4.16 การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรี จำแนกตามอายุด้าน กระบวนการภายใน เป็นรายคู่

อายุ	Mean	อายุ			
		น้อยกว่า 30 ปี	30 – 40 ปี	41 – 50 ปี	มากกว่า 50 ปี
	\bar{X}	3.600	3.838	3.946	4.266
น้อยกว่า 30 ปี	3.600		-.238 (.142)	-.346* (.145)	-.666* (.330)
30 – 40 ปี	3.838			-.108 (.069)	-.427 (.305)
41 – 50 ปี	3.946				-.319 (.306)
มากกว่า 50 ปี	4.266				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.15 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรี ต่อผลการดำเนินงานด้านกระบวนการภายใน จำแนกตามอายุ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ

ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรี ที่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี ($\bar{X} = 3.946$) และอายุมากกว่า 50 ปี ($\bar{X} = 4.266$) มีความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานด้านกระบวนการภายใน ที่ดีกว่าอายุน้อยกว่า 30 ปี ($\bar{X} = 3.600$)

สมมติฐานที่ 1.3 ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรี ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานแตกต่างกัน

ตาราง 4.17 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชี
ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรีต่อผลการ
ดำเนินงาน ในแต่ละด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชี ต่อผลการดำเนินงาน	ระดับการศึกษา				t	P
	ปริญญาตรี หรือต่ำกว่า		สูงกว่า ปริญญาตรี			
	(n = 218)		(n = 32)			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ด้านลูกค้า	3.89	.569	4.18	.682	-2.601	.010*
ด้านกระบวนการภายใน	3.85	.527	4.03	.519	-1.761	.080
ด้านการเรียนรู้และพัฒนา	3.83	.606	3.83	.642	.030	.776
ด้านการเงิน	3.88	.611	3.83	.632	.447	.654
โดยรวม	3.86	.466	3.96	.509	-1.140	.255

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.17 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรีต่อผลการดำเนินงาน จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรีต่อผลการดำเนินงาน โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.96$) มีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานโดยรวมสูงกว่าระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือต่ำกว่า ($\bar{X} = 3.86$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานด้านกระบวนการภายใน ด้านการเรียนรู้และพัฒนา และด้านการเงินไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานด้านลูกค้า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.4 ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขต
มีนบุรี ที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน จะมีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงาน
แตกต่างกัน

ตาราง 4.18 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่าย
บัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรีต่อผลการ
ดำเนินงานแต่ละด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ผู้บริหารฝ่ายบัญชีของธุรกิจ ต่อผลการดำเนินงาน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P
1. ด้านลูกค้า	ระหว่างกลุ่ม	2.700	3	.900	2.624	.051
	ภายในกลุ่ม	84.376	246	.343		
	รวม	87.076	249			
2. ด้านกระบวนการภายใน	ระหว่างกลุ่ม	2.516	3	.839	3.007	.028*
	ภายในกลุ่ม	67.068	246	.273		
	รวม	69.584	249			
3. ด้านการเรียนรู้และพัฒนา	ระหว่างกลุ่ม	1.064	3	.355	.952	.416
	ภายในกลุ่ม	91.580	246	.273		
	รวม	92.644	249			
4. ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	.945	3	.315	.837	.475
	ภายในกลุ่ม	92.620	246	.377		
	รวม	93.565	249			
ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิต อาหารในเขตมีนบุรีต่อผลการ ดำเนินงาน โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.256	3	.416	1.896	.131
	ภายในกลุ่ม	54.320	246	.221		
	รวม	55.576	249			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.18 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของ
ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรีต่อผลการ
ดำเนินงาน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า มีระดับความคิดเห็นผู้บริหารฝ่ายบัญชี
ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี ต่อผลการดำเนินงาน โดยรวม
ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณา
เป็นรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า

- ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี ที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน พบว่า มีความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานด้านกระบวนการภายในแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้
- สำหรับด้านลูกค้าด้านการเรียนรู้และพัฒนาและด้านการเงินพบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 4.19 การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานด้านกระบวนการภายใน เป็นรายคู่

ประสบการณ์ ในการทำงาน	Mean	ประสบการณ์ในการทำงาน			
		น้อยกว่า 5 ปี	5-10 ปี	11-15 ปี	มากกว่า 15 ปี
	\bar{X}	3.700	3.731	3.893	4.011
น้อยกว่า 5 ปี	3.700		-.031 (.196)	-.193 (.190)	-.311 (.198)
5-10 ปี	3.731			-.162* (.081)	-.280* (.098)
11-15 ปี	3.893				-.118 (.085)
มากกว่า 15 ปี	4.011				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.19 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี ต่อผลการดำเนินงานด้านกระบวนการภายใน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ

ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี ที่มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 11-15 ปี ($\bar{X} = 3.893$) และประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปี ($\bar{X} = 4.011$) มีความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานด้านกระบวนการภายใน ที่ดีกว่าประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 5 - 10 ปี ($\bar{X} = 3.731$)

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะทางชีวสังคมของบริษัทที่แตกต่างกัน มีผลต่อการดำเนินงาน

สมมติฐานที่ 2.1 ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี ที่มีทุนในการดำเนินงานของธุรกิจแตกต่างกัน จะมีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานแตกต่างกัน

ตาราง 4.20 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรีต่อผลการดำเนินงานแต่ละด้าน จำแนกตามทุนในการดำเนินงานของธุรกิจ

ผู้บริหารฝ่ายบัญชีของธุรกิจต่อผลการดำเนินงาน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
1. ด้านลูกค้า	ระหว่างกลุ่ม	3.101	3	1.034	3.028	.030*
	ภายในกลุ่ม	83.975	246	.341		
	รวม	87.076	249			
2. ด้านกระบวนการภายใน	ระหว่างกลุ่ม	2.162	3	.721	2.630	.051
	ภายในกลุ่ม	67.422	246	.274		
	รวม	69.584	249			
3. ด้านการเรียนรู้และพัฒนา	ระหว่างกลุ่ม	.922	3	.307	.825	.481
	ภายในกลุ่ม	91.722	246	.373		
	รวม	92.644	249			
4. ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	1.834	3	.611	1.639	.181
	ภายในกลุ่ม	91.732	246	.373		
	รวม	93.565	249			
ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรีต่อผลการดำเนินงาน โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.514	3	.505	2.297	.078
	ภายในกลุ่ม	54.062	246	.220		
	รวม	55.576	249			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.20 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรีต่อผลการดำเนินงาน จำแนกตามทุนในการดำเนินงานของธุรกิจ พบว่า มีระดับความคิดเห็นผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี ต่อผลการดำเนินงานโดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน จำแนกตามทุนในการดำเนินงานของธุรกิจพบว่า

- ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี ที่มีทุนในการดำเนินงานของธุรกิจแตกต่างกัน พบว่า มีความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานด้านลูกค้าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้
- สำหรับด้านกระบวนการภายใน ด้านการเรียนรู้และพัฒนาและด้านการเงินพบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 4.21 การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี จำแนกตามทุนในการดำเนินงานของธุรกิจด้านลูกค้า เป็นรายคู่

ทุนในการดำเนินงาน	Mean	ทุนในการดำเนินงานของธุรกิจ			
		ต่ำกว่า 30 ล้าน	30 ล้าน-50 ล้าน	50 ล้าน-90 ล้าน	มากกว่า 90 ล้าน
	\bar{X}	3.817	3.829	3.969	4.200
ต่ำกว่า 30 ล้าน	3.817		-0.11 (.119)	-0.152 (.114)	-0.382* (.157)
30 ล้าน - 50 ล้าน	3.829			-0.140 (.085)	-0.371* (.137)
50 ล้าน - 90 ล้าน	3.969				-0.230 (.133)
มากกว่า 90 ล้าน	4.200				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.21 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี ต่อผลการดำเนินงานด้านลูกค้า จำแนกตามทุนในการดำเนินงานของธุรกิจ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ

ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี ที่มีทุนในการดำเนินงานของธุรกิจมากกว่า 90,000,000 บาท ($\bar{X} = 4.200$) มีความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานด้านลูกค้า ที่ดีกว่าทุนในการดำเนินงานของธุรกิจต่ำกว่า 30,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.817$) และทุนในการดำเนินงานของธุรกิจระหว่าง 30,000,000 – 50,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.829$)

สมมติฐานที่ 2.2 ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขต
มีนบุรี ที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจแตกต่างกัน จะมีระดับความคิดเห็นต่อผลการ
ดำเนินงานแตกต่างกัน

ตาราง 4.22 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่าย
บัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรีต่อผลการ
ดำเนินงานแต่ละด้าน จำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจ

ผู้บริหารฝ่ายบัญชีของธุรกิจ ต่อผลการดำเนินงาน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P
1. ด้านลูกค้า	ระหว่างกลุ่ม	.369	3	.123	.349	.790
	ภายในกลุ่ม	86.707	246	.352		
	รวม	87.076	249			
2. ด้านกระบวนการภายใน	ระหว่างกลุ่ม	1.081	3	.360	1.294	.277
	ภายในกลุ่ม	68.503	246	.278		
	รวม	69.584	249			
3. ด้านการเรียนรู้และพัฒนา	ระหว่างกลุ่ม	2.079	3	.693	1.883	.133
	ภายในกลุ่ม	90.565	246	.368		
	รวม	92.644	249			
4. ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	1.622	3	.541	1.447	.230
	ภายในกลุ่ม	91.943	246	.374		
	รวม	93.565	249			
ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิต อาหารในเขตมีนบุรีต่อผลการ ดำเนินงาน โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.928	3	.309	1.393	.245
	ภายในกลุ่ม	54.648	246	.222		
	รวม	55.576	249			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.22 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของ
ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรีต่อผลการ
ดำเนินงาน จำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจ พบว่า มีระดับความคิดเห็นผู้บริหาร
ฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี ต่อผลการ
ดำเนินงาน โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้
และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน จำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจพบว่า

●ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี
ที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจแตกต่างกัน พบว่า มีความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานด้าน

ลูกค้านักกระบวนกรภายใน ด้านการเรียนรู้และพัฒนาและด้านการเงินไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2.3 ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขต มีนบุรี ที่มีจำนวนพนักงานของธุรกิจแตกต่างกัน จะมีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงาน แตกต่างกัน

ตาราง 4.23 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่าย บัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรีต่อผลการ ดำเนินงานแต่ละด้าน จำแนกตามจำนวนพนักงานของธุรกิจ

ผู้บริหารฝ่ายบัญชีของธุรกิจ ต่อผลการดำเนินงาน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P
1. ด้านลูกค้า	ระหว่างกลุ่ม	3.088	3	1.029	3.015	.031*
	ภายในกลุ่ม	83.988	246	.341		
	รวม	87.076	249			
2. ด้านกระบวนการภายใน	ระหว่างกลุ่ม	2.849	3	.950	3.501	.016*
	ภายในกลุ่ม	66.735	246	.271		
	รวม	69.584	249			
3. ด้านการเรียนรู้และพัฒนา	ระหว่างกลุ่ม	3.304	3	1.101	3.003	.030*
	ภายในกลุ่ม	89.340	246	.636		
	รวม	92.644	249			
4. ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	4.971	3	1.657	4.601	.004*
	ภายในกลุ่ม	88.595	246	.360		
	รวม	93.565	249			
ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิต อาหารในเขตมีนบุรีต่อผลการ ดำเนินงาน โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3.387	3	1.129	5.321	.001*
	ภายในกลุ่ม	52.190	246	.212		
	รวม	55.576	249			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.23 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของ ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรีต่อผลการ ดำเนินงาน จำแนกตามจำนวนพนักงานของธุรกิจ พบว่า มีระดับความคิดเห็นผู้บริหารฝ่ายบัญชี ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี ต่อผลการดำเนินงาน โดยรวม

แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน จำแนกตามจำนวนพนักงานของธุรกิจพบว่า

● ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี ที่มีจำนวนพนักงานของธุรกิจแตกต่างกัน พบว่ามีความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเรียนรู้และพัฒนาและด้านการเงินแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 4.24 การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี จำแนกตามจำนวนพนักงานของธุรกิจโดยรวม เป็นรายคู่

จำนวนพนักงาน	Mean	จำนวนพนักงานของธุรกิจ			
		น้อยกว่า 50 คน	50 – 100 คน	101 – 150 คน	มากกว่า 150 คน
	\bar{X}	3.508	3.939	3.826	3.950
น้อยกว่า 50 คน	3.508		-.431* (.127)	-.317* (.119)	-.441* (.117)
50 – 100 คน	3.939			.113 (.084)	-.010 (.081)
101 – 150 คน	3.826				-.123 (.068)
มากกว่า 150 คน	3.950				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.24 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี ต่อผลการดำเนินงานโดยรวม จำแนกตามจำนวนพนักงานของธุรกิจ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 คู่ คือ

ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี ที่มีจำนวนพนักงานของธุรกิจมากกว่า 150 คน ($\bar{X} = 3.950$) จำนวนพนักงานของธุรกิจระหว่าง 100 – 150 คน ($\bar{X} = 3.826$) จำนวนพนักงานของธุรกิจระหว่าง 50 – 100 คน ($\bar{X} = 3.939$) มีความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานโดยรวม ที่ดีกว่าจำนวนพนักงานของธุรกิจน้อยกว่า 50 คน ($\bar{X} = 3.508$)

ตาราง 4.25 การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรี จำแนกตามจำนวน พนักงานของธุรกิจ ด้านลูกค้ำ เป็นรายคู่

จำนวน พนักงาน	Mean	จำนวนพนักงานของธุรกิจ			
		น้อยกว่า 50 คน	50 – 100 คน	101 – 150 คน	มากกว่า 150 คน
	\bar{X}	3.556	3.987	3.893	3.984
น้อยกว่า 50 คน	3.556		-.431* (.161)	-.337* (.152)	-.428* (.149)
50 – 100 คน	3.987			.094 (.106)	.003 (.102)
101 – 150 คน	3.893				-.091 (.086)
มากกว่า 150 คน	3.984				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.25 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรี ต่อผลการดำเนินงานด้านลูกค้ำ จำแนกตามจำนวนพนักงานของธุรกิจ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 คู่ คือ

ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรี ที่มีจำนวนพนักงานของธุรกิจมากกว่า 150 คน ($\bar{X} = 3.984$) จำนวนพนักงานของธุรกิจระหว่าง 100 – 150 คน ($\bar{X} = 3.893$) จำนวนพนักงานของธุรกิจระหว่าง 50 – 100 คน ($\bar{X} = 3.987$) มีความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานด้านลูกค้ำ ที่ดีกว่าจำนวนพนักงานของธุรกิจน้อยกว่า 50 คน ($\bar{X} = 3.556$)

ตาราง 4.26 การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรี จำแนกตามจำนวน พนักงานของธุรกิจ ด้านกระบวนการภายใน เป็นรายคู่

จำนวน พนักงาน	Mean	จำนวนพนักงานของธุรกิจ			
		น้อยกว่า 50 คน	50 – 100 คน	101 – 150 คน	มากกว่า 150 คน
	\bar{X}	3.522	3.868	3.854	3.950
น้อยกว่า 50 คน	3.522		-.346* (.144)	-.331* (.135)	-.427* (.133)
50 – 100 คน	3.868			.014 (.095)	-.081 (.091)
101 – 150 คน	3.854				-.095 (.077)
มากกว่า 150 คน	3.950				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.26 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรี ต่อผลการดำเนินงานด้านกระบวนการภายใน จำแนกตามจำนวนพนักงานของธุรกิจ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 คู่ คือ

ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรี ที่มีจำนวนพนักงานของธุรกิจมากกว่า 150 คน ($\bar{X} = 3.950$) จำนวนพนักงานของธุรกิจระหว่าง 100 – 150 คน ($\bar{X} = 3.854$) จำนวนพนักงานของธุรกิจระหว่าง 50 – 100 คน ($\bar{X} = 3.868$) มีความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานด้านกระบวนการภายใน ที่ดีกว่าจำนวนพนักงานของธุรกิจน้อยกว่า 50 คน ($\bar{X} = 3.522$)

ตาราง 4.27 การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรี จำแนกตามจำนวน พนักงานของธุรกิจ ด้านการเรียนรู้และพัฒนา เป็นรายคู่

จำนวน พนักงาน	Mean	จำนวนพนักงานของธุรกิจ			
		น้อยกว่า 50 คน	50 – 100 คน	101 – 150 คน	มากกว่า 150 คน
	\bar{X}	3.489	3.923	3.763	3.895
น้อยกว่า 50 คน	3.489		-.435* (.167)	-.274 (.156)	-.406* (.153)
50 – 100 คน	3.923			.159 (.110)	.028 (.106)
101 – 150 คน	3.763				-.131 (.089)
มากกว่า 150 คน	3.895				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.27 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรี ต่อผลการดำเนินงานด้านการเรียนรู้และพัฒนา จำแนกตามจำนวนพนักงานของธุรกิจ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 คู่ คือ

ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรี ที่มีจำนวนพนักงานของธุรกิจมากกว่า 150 คน ($\bar{X} = 3.895$) จำนวนพนักงานของธุรกิจระหว่าง 100 – 150 คน ($\bar{X} = 3.763$) จำนวนพนักงานของธุรกิจระหว่าง 50 – 100 คน ($\bar{X} = 3.923$) มีความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานด้านการเรียนรู้และพัฒนา ที่ดีกว่าจำนวนพนักงานของธุรกิจน้อยกว่า 50 คน ($\bar{X} = 3.489$)

ตาราง 4.28 การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรี จำแนกตามจำนวน พนักงานของธุรกิจ ด้านการเงิน เป็นรายคู่

จำนวน พนักงาน	Mean	จำนวนพนักงานของธุรกิจ			
		น้อยกว่า 50 คน	50 – 100 คน	101 – 150 คน	มากกว่า 150 คน
	\bar{X}	3.467	3.979	3.792	3.969
น้อยกว่า 50 คน	3.467		-.512* (.166)	-.326 (.156)	-.502* (.153)
50 – 100 คน	3.979			.186 (.109)	.009 (.105)
101 – 150 คน	3.792				-.176 (.088)
มากกว่า 150 คน	3.969				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.28 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรี ต่อผลการดำเนินงานด้านการเรียนรู้และพัฒนา จำแนกตามจำนวนพนักงานของธุรกิจ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ

ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรี ที่มีจำนวนพนักงานของธุรกิจมากกว่า 150 คน ($\bar{X} = 3.969$) และจำนวนพนักงานของธุรกิจระหว่าง 50 – 100 คน ($\bar{X} = 3.979$) มีความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานด้านการเรียนรู้และพัฒนา ที่ดีกว่าจำนวนพนักงานของธุรกิจน้อยกว่า 50 คน ($\bar{X} = 3.467$)

สมมติฐานที่ 2.4 ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรี ที่มีรายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจแตกต่างกัน จะมีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานแตกต่างกัน

ตาราง 4.29 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่าย
บัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรีต่อผลการ
ดำเนินงานแต่ละด้าน จำแนกตามรายได้จากการดำเนินงาน

ผู้บริหารฝ่ายบัญชีของธุรกิจ ต่อผลการดำเนินงาน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	P
1. ด้านลูกค้า	ระหว่างกลุ่ม	7.477	3	2.492	7.703	.000*
	ภายในกลุ่ม	79.599	246	.324		
	รวม	87.076	249			
2. ด้านกระบวนการภายใน	ระหว่างกลุ่ม	6.221	3	2.074	8.051	.000*
	ภายในกลุ่ม	63.363	246	.258		
	รวม	69.584	249			
3. ด้านการเรียนรู้และพัฒนา	ระหว่างกลุ่ม	4.684	3	1.561	4.367	.005*
	ภายในกลุ่ม	87.960	246	.358		
	รวม	92.644	249			
4. ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	4.016	3	1.339	3.677	.013*
	ภายในกลุ่ม	89.550	246	.364		
	รวม	93.565	249			
ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิต อาหารในเขตมินบุรีต่อผลการ ดำเนินงาน โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	5.300	3	1.767	8.644	.000*
	ภายในกลุ่ม	50.276	246	.204		
	รวม	55.576	249			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.29 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรีต่อผลการดำเนินงาน จำแนกตามรายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจ พบว่า มีระดับความคิดเห็นผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรี ต่อผลการดำเนินงานโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน จำแนกตามรายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจพบว่า

●ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรีที่มีรายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจแตกต่างกัน พบว่ามีความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเรียนรู้และพัฒนาและด้านการเงินแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 4.30 การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี จำแนกตามรายได้ จากการดำเนินงานของธุรกิจโดยรวม เป็นรายคู่

รายได้จากการดำเนินงาน	Mean	รายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจ			
		ต่ำกว่า 30 ล้าน	30 ล้าน – 60 ล้าน	60 ล้าน – 90 ล้าน	มากกว่า 90 ล้าน
	\bar{X}	3.550	3.857	3.868	4.223
ต่ำกว่า 30 ล้าน	3.550		-.306* (.146)	-.318* (.109)	-.673* (.134)
30 ล้าน – 60 ล้าน	3.857			-.011 (.063)	-.366* (.100)
60 ล้าน – 90 ล้าน	3.868				-.355* (.098)
มากกว่า 90 ล้าน	4.223				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.30 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี ต่อผลการดำเนินงานโดยรวม จำแนกตามรายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 คู่ คือ

ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี ที่มีรายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจมากกว่า 90,000,000 บาท ($\bar{X} = 4.223$) มีความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานโดยรวม ที่ดีกว่ารายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจระหว่าง 60,000,001 – 90,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.868$) รายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจระหว่าง 30,000,000 – 60,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.857$) และรายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจน้อยกว่า 30,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.550$)

ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี ที่มีรายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจระหว่าง 60,000,001 – 90,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.868$) รายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจระหว่าง 30,000,000 – 60,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.857$) มีความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานโดยรวม ที่ดีกว่ารายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจน้อยกว่า 30,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.550$)

ตาราง 4.31 การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรี จำแนกตามรายได้ จากการดำเนินงานของธุรกิจ ด้านลูกค้ำ เป็นรายคู่

รายได้จากการดำเนินงาน	Mean	รายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจ			
		ต่ำกว่า 30 ล้าน	30 ล้าน – 60 ล้าน	60 ล้าน – 90 ล้าน	มากกว่า 90 ล้าน
	\bar{X}	3.600	3.875	3.919	4.369
ต่ำกว่า 30 ล้าน	3.600		-.275 (.140)	-.319* (.138)	-.769* (.169)
30 ล้าน – 60 ล้าน	3.875			-.043 (.079)	-.493* (.126)
60 ล้าน – 90 ล้าน	3.919				-.450* (.123)
มากกว่า 90 ล้าน	4.369				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.31 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรี ต่อผลการดำเนินงานด้านลูกค้ำ จำแนกตามรายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 คู่ คือ

ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรี ที่มีรายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจมากกว่า 90,000,000 บาท ($\bar{X} = 4.369$) มีความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานโดยรวม ที่ดีกว่ารายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจระหว่าง 60,000,001 – 90,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.919$) รายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจระหว่าง 30,000,000 – 60,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.875$) และรายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจน้อยกว่า 30,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.600$)

ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรี ที่มีรายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจระหว่าง 60,000,001 – 90,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.919$) มีความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานโดยรวม ที่ดีกว่ารายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจน้อยกว่า 30,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.600$)

ตาราง 4.32 การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี จำแนกตามรายได้ จากการดำเนินงานของธุรกิจ ด้านกระบวนการภายใน เป็นรายคู่

รายได้จากการดำเนินงาน	Mean	รายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจ			
		ต่ำกว่า 30 ล้าน	30 ล้าน – 60 ล้าน	60 ล้าน – 90 ล้าน	มากกว่า 90 ล้าน
	\bar{X}	3.590	3.826	3.865	4.285
ต่ำกว่า 30 ล้าน	3.590		-0.235 (.125)	-0.275* (.123)	-0.695* (.150)
30 ล้าน – 60 ล้าน	3.826			-0.039 (.071)	-0.459* (.112)
60 ล้าน – 90 ล้าน	3.865				-0.419* (.110)
มากกว่า 90 ล้าน	4.285				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.32 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี ต่อผลการดำเนินงานด้านกระบวนการภายใน จำแนกตามรายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 4 คู่ คือ

ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี ที่มีรายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจมากกว่า 90,000,000 บาท ($\bar{X} = 4.285$) มีความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานโดยรวม ที่ดีกว่ารายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจระหว่าง 60,000,001 – 90,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.865$) รายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจระหว่าง 30,000,000 – 60,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.715$) และรายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจน้อยกว่า 30,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.590$)

ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี ที่มีรายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจระหว่าง 60,000,001 – 90,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.865$) มีความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานโดยรวม ที่ดีกว่ารายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจน้อยกว่า 30,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.590$)

ตาราง 4.33 การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี จำแนกตามรายได้ จากการดำเนินงานของธุรกิจ ด้านการเรียนรู้และพัฒนา เป็นรายคู่

รายได้จากการดำเนินงาน	Mean	รายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจ			
		ต่ำกว่า 30 ล้าน	30 ล้าน – 60 ล้าน	60 ล้าน – 90 ล้าน	มากกว่า 90 ล้าน
	\bar{X}	3.500	3.830	3.813	4.139
ต่ำกว่า 30 ล้าน	3.500		-.330* (.147)	-.313* (.145)	-.638* (.177)
30 ล้าน – 60 ล้าน	3.830			-.017 (.084)	-.326* (.132)
60 ล้าน – 90 ล้าน	3.813				-.326* (.130)
มากกว่า 90 ล้าน	4.139				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.33 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี ต่อผลการดำเนินงานด้านการเรียนรู้และพัฒนา จำแนกตามรายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 5 คู่ คือ

ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี ที่มีรายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจมากกว่า 90,000,000 บาท ($\bar{X} = 4.139$) มีความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานโดยรวม ที่ดีกว่ารายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจระหว่าง 60,000,001 – 90,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.813$) รายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจระหว่าง 30,000,000 – 60,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.830$) และรายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจน้อยกว่า 30,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.500$)

ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี ที่มีรายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจระหว่าง 60,000,001 – 90,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.813$) และรายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจระหว่าง 30,000,000 – 60,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.830$) มีความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานโดยรวม ที่ดีกว่ารายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจน้อยกว่า 30,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.500$)

ตาราง 4.34 การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี จำแนกตามรายได้ จากการดำเนินงานของธุรกิจ ด้านการเงิน เป็นรายคู่

รายได้จากการดำเนินงาน	Mean	รายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจ			
		ต่ำกว่า 30 ล้าน	30 ล้าน – 60 ล้าน	60 ล้าน – 90 ล้าน	มากกว่า 90 ล้าน
	\bar{X}	3.510	3.895	3.876	4.100
ต่ำกว่า 30 ล้าน	3.510		-.385* (.148)	-.366* (.146)	-.590* (.179)
30 ล้าน – 60 ล้าน	3.895			-.018 (.084)	-.205 (.133)
60 ล้าน – 90 ล้าน	3.876				-.224* (.131)
มากกว่า 90 ล้าน	4.100				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4.33 พบว่า เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี ต่อผลการดำเนินงานด้านการเงิน จำแนกตามรายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 คู่ คือ

ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี ที่มีรายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจมากกว่า 90,000,000 บาท ($\bar{X} = 4.100$) รายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจระหว่าง 60,000,001 – 90,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.876$) และรายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจระหว่าง 30,000,000 – 60,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.895$) มีความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานโดยรวม ที่ดีกว่ารายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจน้อยกว่า 30,000,000 บาท ($\bar{X} = 3.510$)

สมมติฐานที่ 3 ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตเมืองบุรีรัมย์ ที่มีการบริหารงบประมาณที่ดีแตกต่างกัน จะมีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานแตกต่างกัน

การทดสอบความสัมพันธ์และผลกระทบของการบริหารงบประมาณที่ดี และ ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานตามที่ได้ตั้งสมมติฐานที่ตั้งไว้โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยเลือกตัวแปรอิสระเข้าสมการถดถอยด้วยเทคนิค ENTER ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก ก็ต่อเมื่อ Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 ซึ่งผลการทดสอบแสดงดังตาราง 4.34

ตาราง 4.35 แสดงผลการวิเคราะห์ความถดถอย พหุคูณของการบริหารงบประมาณที่ดี และความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	23.553	4	5.888	45.048	.000
ภายในกลุ่ม	32.024	245	.131		
รวม	55.576	249			

จากตาราง 4.35 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของสัมประสิทธิ์การถดถอยของการบริหารงบประมาณที่ดี และความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับกลุ่มตัวแปรอิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสามารถสร้างพยากรณ์เชิงเส้นตรงได้ ซึ่งจากการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ สามารถคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ได้ดังนี้

ตาราง 4.36 การทดสอบความสัมพันธ์ของสัมประสิทธิ์การถดถอยของการบริหารงบประมาณที่ดี และความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน

การบริหารงบประมาณที่ดี	ผลการดำเนินงาน		t	p-value
	สัมประสิทธิ์การถดถอย	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน		
ค่าคงที่ (a)	1.307	.202	6.472	.000
1. ด้านการวางแผนการดำเนินงาน	.168	.054	3.134	.002
2. ด้านการประสานงานการปฏิบัติงาน	.052	.057	.926	.356
3. ด้านการจูงใจในการปฏิบัติงาน	.123	.047	2.623	.007
4. ด้านการควบคุมการดำเนินงาน	.319	.050	6.381	.000

$R = .651, R^2 = 0.424, \text{Adj } R^2 = 0.414, \text{SE} = .361$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4.36 พบว่า ผลการวิเคราะห์พบว่า ตัวแปรที่สามารถทำนายผลการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คือ การบริหารงบประมาณที่ดี ด้านการวางแผนการดำเนินงาน ด้านการจูงใจในการปฏิบัติงาน และด้านการควบคุมการดำเนินงาน ซึ่งสามารถทำนายได้ร้อยละ 41.40

ผู้วิจัยจึงได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวทำนายมาเขียนเป็นสมการทำนายผลการดำเนินงาน โดยใช้คะแนนดิบ ดังนี้

ผลการดำเนินงาน = $1.307 + 0.168$ ด้านการวางแผนการดำเนินงาน + 0.123 ด้านการจูงใจในการปฏิบัติงาน + $.319$ ด้านการควบคุมการดำเนินงาน

ส่วนตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คือ การบริหารงบประมาณที่ดี ด้านการประสานงานการปฏิบัติงาน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษากิจการบริหารงบประมาณที่ดีกับผลการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางชีวสังคม การบริหารงบประมาณที่ดี กับผลการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งลักษณะชีวสังคม จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน ทุนในการดำเนินงานของธุรกิจ ระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจ จำนวนพนักงานของธุรกิจ และรายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจ ในการศึกษาครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี จำนวน 250 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการศึกษาและรวบรวมข้อมูล โดยมีโครงสร้างแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ส่วน แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปลักษณะชีวสังคมของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณที่ดีของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิไปทดสอบ (Try out) กับผู้บริหารฝ่ายบัญชี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ผลการวิเคราะห์พบว่าค่าที่ได้ คือ .853 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อถือได้สูงหรือค่อนข้างสูง ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถาม จำนวน 250 ชุด และเก็บกลับคืนมา 250 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ผู้วิจัยได้นำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล เพื่อนำมาวิเคราะห์แบบสอบถามที่สมบูรณ์ เป็นจำนวนทั้งสิ้น 250 ชุด สำหรับการวิเคราะห์หาค่าทางสถิติด้วยโปรแกรม เพื่อหาระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test, F-test ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) ในกรณีที่ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีแบบ Least Significant Difference (LSD) และการทดสอบการพยากรณ์ (Regression Analysis) โดยกำหนดค่านัยสำคัญที่ระดับ .05 และค่านัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งผลการศึกษารูปได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษากิจการบริหารงบประมาณที่ดีกับผลการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร สรุปผลการวิเคราะห์ ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

5.1.1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปลักษณะชีวสังคม

ผลการวิเคราะห์ทั่วไปของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี ของผู้ตอบแบบสอบถามเรื่อง การบริหารงบประมาณที่ดีกับผลการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร จำนวน 250 คน จำแนกตามตัวแปรดังนี้

เมื่อจำแนกตามเพศ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 74.80 และเพศชายมีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 25.20 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามอายุ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 30 – 40 ปี จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 53.60 รองลงมา มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 39.20 มีอายุน้อยกว่า 30 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 และมีอายุมากกว่า 50 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่า มีจำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 87.20 และมีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 12.80 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 11 – 15 ปี จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 51.60 รองลงมา มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 5 – 10 ปี จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 24.40 มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 20.80 และมีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.20 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามทุนในการดำเนินงาน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีทุนในการดำเนินงานระหว่าง 50,000,001 – 90,000,000 บาท จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 44.40 รองลงมา มีทุนในการดำเนินงานระหว่าง 30,000,000 – 50,000,000 บาท จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 32.80 มีทุนในการดำเนินงานต่ำกว่า 30,000,000 บาท จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 13.60 และมีทุนในการดำเนินงานมากกว่า 90,000,000 บาท จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 9.20 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินงาน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีระยะเวลาในการดำเนินงานมากกว่า 15 ปี จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 37.20 รองลงมา มีระยะเวลาในการดำเนินงานระหว่าง 11 – 15 ปี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 34.00 มีระยะเวลาในการดำเนินงานระหว่าง 5 – 10 ปี จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 และมีระยะเวลาในการดำเนินงานน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามจำนวนพนักงาน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีจำนวนพนักงานมากกว่า 150 คน จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 41.20 รองลงมา มีจำนวนพนักงานระหว่าง 100 – 150 คน จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 32.80 มีจำนวนพนักงาน

ระหว่าง 50 – 100 คน จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 18.80 และมีจำนวนพนักงานน้อยกว่า 50 คน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 7.20 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามรายได้จากการดำเนินงาน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีรายได้จากการดำเนินงานระหว่าง 60,000,001 – 90,000,000 บาท จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 44.40 รองลงมา มีรายได้จากการดำเนินงานระหว่าง 30,000,000 – 60,000,000 บาท จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 37.20 มีรายได้จากการดำเนินงานมากกว่า 90,000,000 บาท จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 10.40 และมีรายได้จากการดำเนินงานต่ำกว่า 30,000,000 บาท จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 ตามลำดับ

5.1.2 สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณที่ดีของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรี ประกอบด้วย ด้านการวางแผนการดำเนินงาน ด้านการประสานงานการปฏิบัติงาน ด้านการจูงใจการปฏิบัติงาน และด้านการควบคุมการดำเนินงาน และผลการดำเนินงาน ประกอบด้วย ด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเรียนรู้และพัฒนา และด้านการเงิน โดยการแจกแจงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรี มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงบประมาณที่ดี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = .450) และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรี รายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวางแผนการดำเนินงาน ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = .565) ด้านการประสานงานการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = .536) ด้านการจูงใจการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = .609) และด้านการควบคุมการดำเนินงาน ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = .566) ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรี มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงบประมาณที่ดี ด้านการวางแผนการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = .565) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ กิจกรรมให้ความสำคัญกับการบริหารงบประมาณเพื่อผลการดำเนินงานที่ดี ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = .693) รองลงมา กิจกรรมนำระบบงบประมาณมาใช้ในการวางแผนทั้งระยะสั้นและระยะยาว ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = .683) กิจกรรมนำระบบงบประมาณมาใช้ในการวางแผนการดำเนินงานเพื่อให้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของทุกฝ่าย ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = .642) กิจกรรมมีการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จและเป้าหมายความสำเร็จที่ชัดเจน ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = .602) และกิจกรรมมีการกำหนดวิสัยทัศน์หรือภารกิจกับกลยุทธ์ที่เชื่อมโยงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของกิจการ ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = .614) ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมินบุรี มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงบประมาณที่ดี ด้านการประสานงานการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = .536) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดย

เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ กิจกรรมมีโครงสร้างการบริหารงานและการแบ่งสายงานอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = .609) รองลงมา กิจกรรมมุ่งเน้นให้มีการนำการบริหารงานประมาณมาช่วยกำหนดสัดส่วนงานให้สอดคล้องกับงบประมาณที่ได้จัดสรรไว้ ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = .667) กิจกรรมมีการมอบหมายงานและทำความเข้าใจขั้นตอนการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = .682) กิจกรรมนำระบบงบประมาณมาช่วยในการประสานงานการปฏิบัติของแต่ละฝ่าย ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = .649) และกิจกรรมนำระบบงบประมาณมาช่วยในการตัดสินใจใช้ทรัพยากรให้สอดคล้องกับแผนงานที่กำหนด ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = .645) ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงบประมาณที่ดี ด้านการมุ่งเน้นในการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = .609) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ กิจกรรมมีการผลักดันและเปิดโอกาสให้พนักงานมีความเจริญก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = .705) รองลงมา กิจกรรมมีการเปิดโอกาสให้พนักงานได้แสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของพนักงาน ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = .680) กิจกรรมมีการจัดและคัดเลือกบุคคลให้เหมาะสมกับงานและโครงสร้างของธุรกิจ ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = .655) กิจกรรมมีการสร้างแรงจูงใจให้พนักงานทำงานตามที่สั่งการ ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = .745) และกิจกรรมมีการจัดการฝึกอบรมให้กับพนักงานอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = .807) ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงบประมาณที่ดี ด้านการควบคุมการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = .566) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ กิจกรรมมีการนำผลต่างการปฏิบัติงาน ทั้งผลต่างที่น่าพอใจและไม่น่าพอใจมาพิจารณาหาสาเหตุ เพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานต่อไป ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = .710) รองลงมา กิจกรรมให้ความสำคัญกับการนำข้อมูลที่ได้จากการบริหารงบประมาณมาช่วยในการควบคุมรายได้ ค่าใช้จ่าย และต้นทุนการผลิต ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = .713) กิจกรรมมีการเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานจริงกับแผนที่วางไว้ ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = .655) กิจกรรมนำข้อมูลที่ได้จากระบบงบประมาณมาใช้ในการประเมินระบบการควบคุมภายในให้มีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = .655) และกิจกรรมมีการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานหรือการแบ่งแยกหน้าที่ตามความรับผิดชอบอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.45$, S.D. = .688) ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี มีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = .472) และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี รายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านลูกค้า ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = .591) ด้านกระบวนการภายใน ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = .528) ด้านการเงิน ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = .613) และด้านการเรียนรู้และพัฒนา ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = .613) ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี มีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงาน ด้านลูกค้าโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = .591) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ กิจการมีการนำข้อเสนอแนะติชมของลูกค้ามาวิเคราะห์และปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = .705) รองลงมา กิจการมีลูกค้ากลับมาใช้บริการซ้ำหรือใช้บริการอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = .645) กิจการสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าด้วยการออกผลิตภัณฑ์ใหม่ ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = .701) กิจการมีจำนวนลูกค้าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = .626) และกิจการสามารถปรับตัวและเปลี่ยนแปลงเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าได้ตลอดเวลา ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = .776) ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี มีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงาน ด้านกระบวนการภายในโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = .528) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ กิจการมีการผลิตภัณฑที่มีคุณภาพหรือได้รับรองมาตรฐานและสามารถสร้างความเชื่อมั่นให้ลูกค้าได้ ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = .711) รองลงมา กิจการมีการพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะของพนักงานอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = .657) กิจการมีการปรับปรุงระบบเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = .689) กิจการมีระบบสรรหาหรือคัดเลือกพนักงานที่มีความสามารถตรงกับงานที่ได้รับมอบหมาย ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = .630) และกิจการมีการผลิตภัณฑที่มีคุณภาพหรือได้รับรองมาตรฐานและสามารถสร้างความเชื่อมั่นให้ลูกค้าได้ ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = .611) ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี มีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงาน ด้านการเรียนรู้และพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = .609) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ กิจการมีการพัฒนาบุคลากรให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = .672) รองลงมา กิจการมีแผนการพัฒนาบุคลากรที่ชัดเจน ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = .750) กิจการวิจัยและพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = .675) กิจการมีการนำเทคโนโลยีใหม่มาใช้ในการผลิตสินค้าอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = .705) และกิจการมีการออกผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = .808) ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี มีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงาน ด้านการเงินโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = .613) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ กิจการมีผลกำไรเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = .691) รองลงมา กิจการมีส่วนแบ่งตลาดเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = .687) กิจการมีรายได้จากการขายสินค้าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = .691) กิจการมีอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนเพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 3.84$,

S.D. = .681) และกิจการสามารถลดต้นทุนจากการดำเนินงานได้มากกว่าปีที่ผ่านมา ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = .827) ตามลำดับ

5.1.3 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ผู้บริหารฝ่ายบัญชี ที่มีลักษณะชีวสังคมที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานแตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน ทูนในการดำเนินงานของธุรกิจ ระยะเวลาในการดำเนินงานของธุรกิจ จำนวนพนักงานของธุรกิจ และรายได้จากการดำเนินงานของธุรกิจ ที่แตกต่างกัน มีผลทำให้ความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีต่อผลการดำเนินงานได้แก่ ด้านลูกค้า ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเรียนรู้และพัฒนา ด้านการเงิน โดยรวม

ตาราง 5.1 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ลักษณะชีวสังคม	ด้าน				
	ด้านลูกค้า	ด้านกระบวนการภายใน	ด้านการเรียนรู้และพัฒนา	ด้านการเงิน	โดยรวม
เพศ	×	×	×	×	×
อายุ	×	✓	×	×	✓
ระดับการศึกษา	✓	×	×	×	×
ประสบการณ์ในการทำงาน	×	✓	×	×	×
ทูนในการดำเนินงาน	✓	×	×	×	×
ระยะเวลาในการดำเนินงาน	×	×	×	×	×
จำนวนพนักงาน	✓	✓	✓	✓	✓
รายได้จากการดำเนินงาน	✓	✓	✓	✓	✓

หมายเหตุ ✓ ยอมรับสมมติฐาน ✗ ปฏิเสธสมมติฐาน

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี เพื่อที่จะนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการบริหารงบประมาณที่ดี และให้สอดคล้องกับผลการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้มากที่สุด โดยสามารถนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 ความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรีต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจ

5.2.1.1 การบริหารงบประมาณที่ดี พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรีเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณที่ดี พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี รายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวางแผนการดำเนินงาน รองลงมาคือด้านการประสานงานการปฏิบัติงาน ด้านการจูงใจการปฏิบัติงาน และด้านการควบคุมการดำเนินงานตามลำดับ

5.2.1.2 ผลการดำเนินงาน พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี มีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทธุรกิจผลิตอาหารในเขตมีนบุรี รายด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านลูกค้า รองลงมาคือ ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเงิน และด้านการเรียนรู้และพัฒนา ตามลำดับ

5.2.2 ผู้บริหารฝ่ายบัญชี ที่มีลักษณะชีวิตสังคมที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานโดยรวมแตกต่างกัน พบว่าผู้บริหารฝ่ายบัญชี ที่มีอายุ จำนวนพนักงาน และรายได้จากการดำเนินงานที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานโดยรวมแตกต่างกัน

5.2.3 ผู้บริหารฝ่ายบัญชี ที่มีลักษณะชีวิตสังคมที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงาน ด้านลูกค้า แตกต่างกัน พบว่าผู้บริหารฝ่ายบัญชี ที่มีระดับการศึกษา ทุนในการดำเนินงาน จำนวนพนักงาน และรายได้จากการดำเนินงานที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงาน ด้านลูกค้า แตกต่างกัน

5.2.4 ผู้บริหารฝ่ายบัญชี ที่มีลักษณะชีวิตสังคมที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงาน ด้านกระบวนการภายใน แตกต่างกัน พบว่าผู้บริหารฝ่ายบัญชี ที่มีอายุ ประสบการณ์ในการทำงาน จำนวนพนักงาน และรายได้จากการดำเนินงานที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานด้านกระบวนการภายในแตกต่างกัน

5.2.5 ผู้บริหารฝ่ายบัญชี ที่มีลักษณะชีวสังคมที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงาน ด้านการเรียนรู้และพัฒนา แตกต่างกัน พบว่าผู้บริหารฝ่ายบัญชี ที่มีจำนวนพนักงาน และรายได้จากการดำเนินงานที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานด้านการเรียนรู้และพัฒนาแตกต่างกัน

5.2.6 ผู้บริหารฝ่ายบัญชี ที่มีลักษณะชีวสังคมที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงาน ด้านการเงิน แตกต่างกัน พบว่าผู้บริหารฝ่ายบัญชี ที่มีจำนวนพนักงาน และรายได้จากการดำเนินงานที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานด้านการเงินแตกต่างกัน

5.2.7 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของสัมประสิทธิ์การถดถอยของการบริหารงบประมาณที่ดี และความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับกลุ่มตัวแปรอิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสามารถสร้างพยากรณ์เชิงเส้นตรงได้ ตัวแปรที่สามารถทำนายผลการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คือ การบริหารงบประมาณที่ดี ด้านการวางแผนการดำเนินงาน ด้านการจูงใจในการปฏิบัติงาน และด้านการควบคุมการดำเนินงาน ซึ่งสามารถทำนายได้ร้อยละ 41.40 ส่วนตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คือ การบริหารงบประมาณที่ดี ด้านการประสานงานการปฏิบัติงาน

5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาการบริหารงบประมาณที่ดีกับผลการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในกรุงเทพมหานคร ผู้สนใจอาจทำการศึกษาธุรกิจอื่น เพื่อให้ได้ข้อมูลชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งอาจนำไปสู่การปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพต่อไป

2. การทำวิจัยครั้งต่อไป อาจศึกษาการบริหารธุรกิจในรูปแบบอื่นกับผลการดำเนินงานของธุรกิจ

บรรณานุกรม

- กชกร เฉลิมกาญจนา. (2557). การบัญชีบริหาร. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิตติ ชุณหะวัณ. (2555). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- กิตติศักดิ์ โคแสงรักษา. (2555). ประสิทธิภาพการจัดสรรงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอเขาค้อ จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เฉลิมขวัญ คุรุบุญยงค์. (2554). การบัญชีเพื่อการจัดการ. กรุงเทพฯ : วี.พรี. (1991).
- นิภาพรรณ ดุลนีย์. (2556). ผลกระทบของการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่มีต่อผลการดำเนินงานของสำนักงานบัญชีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปิยะรัตน์ อนงค์ไชย. (2552). ผลกระทบประสิทธิภาพการวางแผนงบประมาณที่มีต่อผลการดำเนินงานธุรกิจ SEMs ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พิทักษ์ แสง. (2554). ผลกระทบประสิทธิภาพการบริหารงบประมาณที่มีผลต่อการดำเนินงานของธนาคารออมสิน. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พุดิยา เพชรคง. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการดำเนินงานกับค่าใช้จ่ายของธุรกิจการผลิตในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. สุราษฎร์ธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- พัชนี ตันติเศรษฐ. (2553). ผลกระทบของประสิทธิภาพการประยุกต์ใช้ระบบงบประมาณที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พลอยเพชร พรมรัตน์. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงบประมาณที่ดีกับผลการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทผลิตภัณฑ์อาหารในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รจนา ผาลลาพิง. (2558). ผลกระทบของการจัดทำงบประมาณแบบมีส่วนร่วมที่มีผลต่อการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ลำไย มากเจริญ และคณะ. (2560). ปัจจัยความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดนครปฐม. งานวิจัย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- ศศิวิมล มีอำพล. (2556). การบัญชีเพื่อการจัดการ. กรุงเทพฯ : อินโฟเมนิ่ง.

- ศักดิ์ดา สมเสน. (2556). ผลกระทบความสำเร็จของการจัดการความรู้ที่มีต่อการพัฒนาองค์กร
ของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
วิทยานิพนธ์ บธ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2550). ทฤษฎีการประเมิน พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2555). รายงานสถานการณ์วิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม ฉบับที่ 8 (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://www.sme.go.th>
(2561. มีนาคม 2).
- เสาวณี แสนทวีสุข. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการจัดทำงบประมาณแบบมี
ส่วนร่วมกับความสำเร็จในองค์การของธนาคารออมสินในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
วิทยานิพนธ์ บธ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์. (2552). การบัญชีบริหาร. กรุงเทพฯ : ท็อป/แมคกรอ-ฮิล.
- เอสเอ็มอี-ทูเดย์ดอทคอม. (2559). ความสำคัญของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ออนไลน์).
เข้าถึงได้จาก : <http://www.sme-today.com> (2560. สิงหาคม 02)
- Sunti SAVATH. (2559). กลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดและนวัตกรรมที่มีต่อผลการ
ดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจเรือนพักในแขวงหลวงพระบางประเทศสาธารณรัฐ
ประชาธิปไตยประชาชนลาว. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. ลำปาง : มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.

